Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXVI. Ч. 237. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 18-го ЖОВТНЯ 1979 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 18, 1979 No. 237. VOL. LXXXVI.

БЛАЖЕННІШИЙ ПАТРІЯРХ ЙОСИФ ЗАТВЕРДЖУЄ НАЙМЕНУВАННЯ О. ПРЕЛАТА МИРОСЛАВА І. ЛЮБАЧІВСЬКОГО НА АРХИЄПИСКОПА І МИТРОПОЛИТА ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКОГО, ПРОТЕСТУЮЧИ РІВНОЧАСНО ПРОТИ ЗНЕХТУВАННЯ ПРАВА ІЄРАРХІВ УКЦЕРКВИ РИМСЬКОЮ КУРІЄЮ

Ватикан, 17-го жовтня 1979 (Телефоном до „Свободи"). — „...Маючи перед своїм оком лише добро Церкви, нашої не менше від Вселенської, на підставі права самоврядування помісних Церков, що його встановили Вселенські Собори перших сторіч християнства та яке торжественно щойно затвердив Вселенський Собор Ватиканський II, я оцим уважнюю, узнаю і затверджую Вас, пресвітера Мирослава Івана Любачівського, як Архиєпископа і Митрополита Філядельфійського. Ідучи за розпорядженням канону 326, пар. I, ч. 2, хіротонію Вашу виконаю сам у Патріяршому соборі св. Софії в Римі..." — написав Патріярх Помісної Української Католицької Церкви, Блаженніший Йосиф, у датованому у Ватикані 16-го жовтня 1979 листі-відповіді до Владики-номіната о. прелата Мирослава Івана Любачівського, який листом з 26-го вересня ц. р. прохав Блаженнішого Патріярха про благословення. Своє потвердження Владики-номіната Блаженніший Патріярх попередив „найторжественнішим протестом проти знехтування прав Ієрархів нашої Церкви" тим, що „Замість дати можливість Єпископатові нашої Церкви за апостольським звичаєм християнського Сходу вибрати єпископа для Філядельфії, чи принаймні кандидата предложити, чужинцям було дозволено рішати питання, так поважне для нас" — сказано в листі Блаженнішого Патріярха Йосифа, повний текст якого передав до „Свободи" телефоном з Патріяршої Канцелярії в Римі та з доручення Блаженнішого Патріярха о. д-р Іван Дацко. Подаємо повний текст листа, як його записано на магнітофонній стрічці:

СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ!

Ватикан,
дня 16-го жовтня 1979
ч. 7621-79

Владика-номінат, о. прел. Мирослав Іван Любачівський
Філядельфія, Па., ЗСА.

Владико-номінате!

Вселенський Собор назвав мене, як Первоієрарха нашої Церкви, батьком і главою Української Католицької Церкви. Я тому повинен би радіти з того, що нарешті намічено кандидата на митрополита повдовілої Філядельфійської Архиепархії. На жаль, спосіб, яким це сталося, примушує мене, як главу нашої Церкви, зложити найторжественніший протест проти знехтування права Ієрархів нашої Церкви, яке то право знову узаконив Вселенський Собор Ватиканський II. Замість дати можливість Єпископатові нашої Церкви за апостольським звичаєм християнського Сходу вибрати єпископа для Філядельфії, чи принаймні кандидата предложити, чужинцям було дозволено рішити питання так поважне для нас.

Ваше назначення тому, за Божою і церковною справедливістю, неважне і неіснуюче. Тому добре зробили Ви, що звернулися до мене, як до глави Вашої Церкви, щоб затвердити Вас як єпископа Української Католицької Церкви. Проти Вашої особи застережень не маю. Походження зі світлої спадщини Львівської Архиепархії дозволяє сподіватись, що Ви будете боронити і захищати права та помісність нашої Церкви по цілому світі проти ворожо нам наставлених противників, з яких деякі находяться, на жаль, й у Римській Курії. Це обов'язок кожного члена нашої славної Церкви, зокрема її єпископів, і знехтування такого завіщання становить злочин зради своїх славних батьків.

Святіший Папа Римський обіцяв недавно, усно і на письмі, що Римський Престіл прилюдно узнаватиме право Української Католицької Церкви, затверджене знову Вселенським Собором, на помісне автономне правління в цілому світі. Всі наші вірні, духовенство, монашество і єпископат леліють нетерпеливо і тривожно у своїх серцях очікування, що Святіший Римський Архиєрей якнайскоріше сповнить свою обіцянку. Ваша єпископська присяга включатиме також вірність до своєї власної Церкви та обов'язок прилучитися до інших єпископів у їх змаганні осягнути публічне визнання всесвітньої помісности Святим Отцем.

Тому, маючи перед своїм оком лише добро Церкви, нашої не менше від Вселенської, на підставі права самоврядування помісних церков, що його встановили Вселенські Собори перших сторіч християнства та яке торжественно щойно затвердив Вселенський Собор Ватиканський II, я оцим уважнюю, узнаю і затверджую Вас, пресвітера Мирослава Івана Любачівського, як Архиєпископа Митрополита Філядельфійського. Ідучи за розпорядженням канону 326, пар. I, ч. 2, хіротонію Вашу викою сам у Патріяршому соборі св. Софії в Римі, чи в іншому місцевому храмі. З огляду на мій вік і стан здоров'я, не можу їхати до Філядельфії. Зрештою, вірні богоспасенної Архиепархії Філядельфійської та Митрополії у З'єднаних Стейтах Америки матимуть нагоду привітати Вас як свого архипастиря при Вашому введенні на владичий престол. Після хіротонії я напишу листа до Ваших вірних.

Во Христі —

† Йосиф,
Патріярх і Кардинал

Патріярх Йосиф

Митрополит-номінат Мирослав Любачівський

ПРОДОВЖУВАННЯ ЧЛЕНСЬКОЇ КАМПАНІЇ ТА ІНШІ ОРГАНІЗАЦІЙНІ, ФІНАНСОВІ, КУЛЬТУРНІ І ГРОМАДСЬКІ СПРАВИ БУЛИ НА ПОРЯДКУ ЧЕРГОВИХ НАРАД ГОЛОВНОГО ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ УНС

Джерзі Сиңі. — Осіннє продовжування цьогорічної організаційно-членської кампанії, що є ювілейною з уваги на 85-річчя УНС, ряд інших організаційних, фінансових, видавничо-культурних і загально-громадських справ були на порядку чергових нарад Головного Екзекутивного Комітету УНС, що відбулися тут у приміщеннях його Головної Канцелярії минулої суботи, 13-го жовтня. У нарадах, що їх відкрив і ними проводив головний предсідник Іван О. Флис, разом з ним взяли участь усі екзекутивні урядовці: заступник головного предсідника Мирон Куропась, головний директор УНС для Канади сен. Павло Юзик, заступниця головного предсідника пані Марія Душник, головний секретар Володимир Сохан, головний касир пані Уляна М. Дячук та головний організатор Василь Оріховський. Приявними на нарадах були також голова Головної Контрольної Комісії Богдан Футей та редактор-емерит Антін Драган.

Наради, після їх відкриття та схвалення їх порядку, започатковано традиційно звітом головного касира пані Уляни Дячук.

Звіт гол. касира пані Уляни Дячук

Головний касир пані Уляна Дячук у першу чергу поінформувала Екзекутиву про ряд нових інвестицій та інвестиційних трансакцій, що їх одноголосно апробовано. В дальшому головний касир звітувала:

Майно УНСоюзу по кінець серпня ц. р. досягнуло суму $43,727,036.00 виказавши зріст на суму $611,737.

Коли взяти до уваги, що в цьому році виплачено членам приблизно $527,000 дивіденди, то тим самим загальний зріст майна УНСоюзу за 8 місяців цього року виносить $1,138,737. Зріст майна УНСоюзу в такому самому часі попереднього року виносив, по виплаті дивіденди, $569.865.

Відсотки від інвестицій принесли у звітовому часі суму $1,789,884.00 і ця сума рівняється сумі з попереднього року. Про те, у минулорічній сумі були включені вже $190,000 відсотків від позички для Корпорації Дому УНСоюзу. Цього року УНСоюз не дістав ще відсотків. Тим самим цьогорічні відсотки від інвестицій є на $190,000 вищі.

На останнім засіданні я звітувала про зменшення в загальній сумі зібраних вкладок. На жаль, цей стан продовжується. В Канаді сума зібраних вкладок, у порівнянні з попереднім роком, зменшилася на $4,768, а в Америці на $34,226. На днях будемо переводити статистику різниці зібраних вкладок за 9 місяців кожного Відділу, будемо посилати листи до Відділів, що мають більші задовження, як також писатимемо до суспендованих членів і тих, що боргують довший час, річ ясна, якщо Відділи подадуть нам адресу своїх довжників. Отже, протягом чергових двох з половиною місяців доложимо всіх зусиль, щоб наздігнати збірку вкладок.

УНСоюз мав від довгих років гіпотечну позичку на Українському Народному Домі у Форд Ситі, Па. На жаль, ця союзова громада і наш місцевий Відділ натрапили на фінансові труднощі і не могли цей дім вдержати. Залягали з відсотками від 1976-го року. Ми робили різні спроби, щоб заохотити їх посилити активність, притягнути нових людей до праці, розвинути їх підприємство, тим способом придбати фонди, але це нам не пощастило. Всі відступили від цього дому і від початку біжучого року дім був замкнений. При продажу реальности на ліцитації, хтось закупив цю реальність і нам сплатив повну позичку у висоті $27,538.91 з усіма залеглими відсотками, значить УНСоюз не поніс жадної втрати.

БОРГОВІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ

На день 1-го жовтня ц. р. дозріли боргові зобов'язання на загальну суму $6,500,000. Сплачено досі членам суму $2,370,100 або 36,5%. На покриття цих позичок ми були змушені затягнути в банку Комершел Траст позичку у висоті $1,315,000, на один рік по відсотковій стопі, яку побирають тепер банки від своїх найкращих клієнтів, т. зв. „прайм рейт".

Других $500,000 позичив Корпорації УНСоюз, збільшивши свою позичку знову до $8,000,000, а решту фондів в сумі $555,100 Корпорація мала сама. Не є виключено, що прийдеться збільшити позичку в банку.

Банк призначив нам позичку в сумі $1,900,000 під умовою, що ми будемо сплачувати їх позичку перед сплаченням союзової.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

З черги вислухано звіту головного секретаря Володимира Сохана, між іншим, він ствердив:

За дев'ять місяців 1979-го року, тобто до кінця вересня цього року секретарі Відділів та організатори придбали 1,830 нових членів. в тому 546 до департаменту молоді, 1,111 до департаменту дорослих і 273 членів з грамотами акцидентового забезпечення. За такий самий час дев'яти місяців 1978-го року УНСоюз мав приєднаних 2,237 нових членів. Втрати в членстві з дев'ять місяців 1979-го року не відрізняються багато від втрат за такий самий час в минулому році. Суспендованих грамот було в 1979-му році за дев'ять місяців 168, в а 1978-му році було їх 196. Грошових зворотів виплачено за дев'ять місяців 1979-го року 683, а таких зворотів в перших дев'яти місяцях 1978-го року було 664. Повністю виплачені грамоти кляс P та E дійшли в дев'яти місяцях цього року до 1,448, тоді коли таких виплачених грамот за такий самий час в 1978-му році було 1,256. Смертних випадків було стільки само в дев'яти місяцях 1979-го року, як в такому самому часі 1978-го року, а саме по 675.

В числі активного членства УНСоюз втратив за вісім місяців 1979-го року 1,044 членів і з кінцем серпня 1979-го року мав УНСоюз 65,585 активних членів. У загальному числі всього членства, тобто активного та на виплаченому забезпеченні і на безплатному продовженні забезпечення, втратив УНСоюз за вісім місяців 781 члена. В дні 31-го серпня 1979-го року УНСоюз нараховував усіх разом 86,294 членів. Згідно з незакінченими ще підрахунками руху членства за вересень можна вже ствердити, що за цей місяць втрати УНСоюзу в активному членстві збільшилися на 178 членів і цим самим сума втрат активного членства за дев'ять місяців 1979-го року досягла 1,222 членів.

В Рекордовому Відділі всі старалися полагоджувати всі справи Відділів і членів якнайскоріше та давати повну обслугу членам і секретарям 456 Відділів. Було у звітовому часі чимало труднощів, коли в додатку до заслужених вакаційних відпусток трапилися довші занедужання службовиків. Все таки роблено все можливе, щоб на тому не потерпіла обслуга членів та секретарів Відділів. Але це відбилося на інших працях, в тому теж на праці над виготовленням та підготовкою до публікації протоколів річного засідання та засідань Головного Екзекутив-

(Продовження на ст. 4)

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА СОЮЗОВА ОКРУГА ВІДЗНАЧИЛА 85-РІЧНИЙ ЮВІЛЕЙ УНС

Будівничі УНС, нагороджені спеціяльними грамотами, та гості на бенкеті у Філядельфії для відзначення 85-річчя УНС. У першому ряді (зліва): голова Округи Петро Тарнавський, головний радний Іван Одежинський, проф. Володимир Винницький, дир. Микола Прасіцький, головна радна Анна Гарас, Іван Данківський, головний контролер о. протопресвітер Степан Біляк, Дмитро Чук, старший організатор УНС Степан Гавриш. У другому ряді (зліва): головний предсідник д-р Іван Флис, Федір Петрик, інж. Іван Скіра, головний контролер проф. д-р Богдан Гнатюк, Галина Петрик — „Міс Союзівка", Василь Василюк, мгр Іван Скочиляс, інж. Михайло Нич, Михайло Крика та Петро Щерба.

Філядельфія, Па., (с. г.). — У неділю, 30-го вересня ц. р., у залі Українського Спортового Товариства „Тризуб" у Філядельфії відбувся надзвичайно вдалий бенкет, яким Філядельфійська Союзова Округа відзначила 85-річний Ювілей Батька Союзу, при тому також вшанувавши довголітніх членів союзу — піонерів і будівничих, які довгими роками вкладали працю в розбудову цієї заморської твердині.

Бенкет відкрив голова Округи Петро Тарнавський, який привітавши гостей, коротко зілюстрував заслужену працю УНСоюзу в усіх ділянках, а відтак, дальше ведення бенкету він передав Степанові Гавришеві.

Тостмайстер у першу чергу запросив декана УПЦеркви о. протопресвітера Степана Біляка до переведення молитви, а опісля вшановано повстанням з місць основоположників УНСоюзу.

(Продовження на ст. 4-ій)

МНОГОЛЮДНА ПУБЛІКА ВРОЧИСТО І ТЕПЛО ПРИВІТАЛА 80-РІЧЧЯ АНТОНЕНКА-ДАВИДОВИЧА

Ню Йорк, Н. Й. (Л. К.). — Старанними Об'єднання Українських Письменників в еміграції „Слово" у суботу, 13-го жовтня ц. р., тут у залі Українського Інституту Америки влаштовано Літературний Вечір для вшанування 80-річчя письменника-белетриста і публіциста Бориса Антоненка-Давидовича.

У виповненій по береги публікою залі, на подіюмі якої багровіли гвоздики біля портрета Ювілята, який за свою непідкореність совєтській владі заплатив понад 20-ма роками каторги в Сибірі, а з цим і втратою здоров'я, та й досьогодні платить безупинними обшуками у його помешканню та переслідуваннями.

Програму Вечора почав і весь час пізніше нею проводив ред. Осип Зінкевич. Опісля виступив голова „Слова" д-р Остап Тарнавський, який, відкриваючи цей Вечір, привітав усіх із відзначуванням Ювілята. У дальшому мав слово про Ювілята проф. Григорій Костюк, який, накресливши сильветку Бориса Антоненка-Давидовича, представив його багату творчість перед і після сибірської каторги, прочитуючи також деякі уривки з творів письменника.

Опісля виступили близькі знайомі Антоненка-Да-

(Закінчення на стор. 6)

Цьогорічні жнива в СССР були найгіршими від 1975 року

Москва. — Совєтські чинники признались, зібравши вже 91 відсоток збіжжя, що цьогорічні жнива в СССР можна вважати найгіршими жнивами від 1975 р. Це вказує, що Совєтський Союз буде змушений купити понад програмово величезну кількість різного роду зерна. Найбільшим ринком закупівлі — це ЗСА, а потім Канада, Австралія й інші країни Заходу.

Загально передбачають, що у Совєтському Союзі зберуть в цьому році не більше як 175-185 мільйонів метричних тонн збіжжя. Минулого року зібрано 237,2 мільйона тонн. Збір в 1975 р. становив тільки 140 мільйонів метричних тонн.

ЕПАРХІЯ СВ. ОТЦЯ НИКОЛАЯ ВІДЗНАЧИТЬ СИНОДАЛЬНІ ДНІ ПОМІСНОСТИ УКЦЕРКВИ

Чікаго, Ілл. — Українcький католицький тижневик „Нова Зоря" помістив у числі з 21-го вересня ц. р. заклик Єпископської Канцелярії в справі відзначення в Епархії св. Отця Николая Синодальних Днів Помісности Української Католицької Церкви. У заклику, підписаному Владикою Ярославом Ґабром, єпископом Чікаґської Епархії, сказано:

„У співпраці з Комітетом Громадської Дії за Патріярхат Помісної УКЦеркви та Комісії Патріяршого Фонду Епархії св. Отця Николая проголошуємо щорічні, вже восьмі, Синодальні Дні Помісности Української Католицької Церкви в днях 20-го і 21-го жовтня ц. р. для вшанування Архиєпископських Синодів нашої Церкви, змагань за завершення нашої церковної структури Патріярхатом на чолі з Її Головою Блаженнішим Отцем Йосифом та остаточного затвердження Патріярхату Вселенським Архиєреєм Іваном Павлом II-им.

Цього року особливо святкуватимемо небувалий ювілей 40-ліття Хіротонії нашого Голови Церкви, Блаженнішого Отця Йосифа та ювілей 10-ліття IУ-го Архиєпископського Синоду Помісної УКЦеркви в часі посвячення Собору Святої Софії в Римі.

Святкування проходять під гаслом: „За Єдність Церкви і Народу, за Патріярхат"!

1. Доручається в усіх парафіях нашої Епархії св. Отця Николая у неділю, 21-го жовтня ц. р. відслужити св. Літургію в намірені нашої Церкви, Народу та нашого Ювілята, Блаженнішого Отця Йосифа;

2. Доручається в усіх парафіях Епархії св. Отця Николая перевести в неділю, 21-го жовтня ц. р. збірку на Патріярший Фонд на потреби нашої Помісної УКЦеркви до рук Її Голови Блаженнішого Отця Йосифа;

3. Проситься допомогти в поширенні біля наших церков пропам'ятних стрічок або жетонів, виданих Епархіяльним Патріяршим Фондом, з розпродажі яких ввесь прибуток призначений на потреби нашої Церкви.

Заохочується наших вірних теж іншими способами вшанувати ці небувалі роковини і разом зі своїми душпастирями в молитовному з'єднанні з нашим Блаженнішим Отцем Йосифом теж і своїми пожертвами причинитися до розбудови великого діла — Патріярхату нашої Родної Церкви!"

Чехо-словацьких дисидентів судитимуть за „підривну працю"

Прага. — Пресове агентство Ройтерса інформує, що шістьох чехо-словацьких дисидентів судитимуть за підривну роботу, яка ніби включала спроби повалити теперішній уряд в Празі. Процес проти дисидентів мав би розпочатися вже 22-го жовтня ц. р.

Чехо-словацькі еміграційні кола заявляють, що до групи дисидентів, які були заарештовані ще в травні ц. р. за підтримку дисидентського руху „Хартія 77", входять, між іншими, письменник Вацлав Гавель і два речники „Хартії 77", а саме Їрі Дінстбір і Вацлав Бенда.

Як відомо чехо-словацька політична поліція перевела в травні і червні арешти серед дисидентів і тоді заарештувала 10-ох видатних членів групи „Хартія 77", а багатьох поставила під домашній арешт, погрозивши їм судом, якщо вони не перестануть критикувати уряд і соціялістичну систему Чехо-Словаччини.

„Непорушній дружбі присвячено" виставку в українському селі

Коропецьк. — У Західній Україні все тепер проходить під „зорею возз'єднання" західноукраїнських земель в єдиній Радянській державі", — як про це інформує совєтська преса. „Зорі возз'єднання" присвячують мітинги, шкільні лекції, белетристичні видання, концерти, п'єси, вірші, а також і різні виставки.

Однією із них була виставка в Коропецькій сільській бібліотеці Монастирського району Тернопільської области, де були книги „особливого" змісту. Авторами їх були такі „чільні" письменники, як: Я. Галан, П. Козланюк, О. Гаврилюк, Р. Лубківський, Р. Братунь, Р. Федорів, Р. Іваничук та інші, „у чиїх творах висвітлюється братня дружба російського і українського народів", — пише київська „Радянська Україна".

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Статті і дописи, підписані авторами, не мусять відповідати поглядам Редакції. Редакція застерігає собі право в потребі виправляти і скорочувати надіслані матеріяли. Незамовлені матеріяли повертається тільки тоді, коли автор собі це виразно застеріг, долучивши заадресовану коверту з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65¢ міс. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Подвійне мірило

Коли восени цього року почалася нова сесія Генеральної Асамблеї Об'єднаних Націй, то рівночасно почалася і чергова сесія Комісії прав людини при цій міжнародній організації.

Сам факт, що при Об'єднаних Націях існує така комісія, завданням якої є розглядати стан прав людини у світі, явище наскрізь позитивне. Однак, з уваги на те, що в тій Комісії домінують комуністичні держави і країни „третього світу", то вона у своїй діяльності застосовує принцип подвійного мірила, бо при розгляді стану прав людини видвигає оскарження майже виключно проти антикомуністичних держав, а переважно відмовляється засуджувати комуністичні режими чи уряди держав „третього світу".

Можна передбачувати, що під час теперішньої сесії цієї Комісії комуністичні делегації та представники країн „третього світу" далі старатимуться застосовувати це подвійне мірило, або іншими словами „селективну моральність", щоб своїми атаками на некомуністичні країни відвернути увагу світу від факту, що саме у комуністичних та економічно недорозвинених державах не існують демократичні права і що власне уряди тих країн є найбільшими порушниками всіх прав людини.

Однак, така дволична діяльність багатьох членів згаданої Комісії не повинна здержувати представників країн вільного світу від видвигнення на форумі цієї Комісії незаперечних доказів, що власне Совєтський Союз та інші комуністичні держави є найбільшими порушниками прав людини в історії світу.

Совєтський Союз заслуговує не тільки на те, щоб проти нього були видвигнені закиди відносно порушення всіх прав, але на спеціяльне вирізнення, бо нема в цілому світі більш диктаторської та негуманної держави від СССР, в жадній іншій країні урядові чинники не порушують так брутально власних законів, як у совєтсько-московській імперії. Ніде нема такої строгої контролі над приватним життям громадян і такого знущання над інакомислячими, як у Совєтському Союзі. Ніяка інша країна не має стільки політичних в'язнів, як Совєтський Союз, в'язнів, які запроторені на довгі терміни до в'язниць, концентраційних таборів і закладів для умовохворих. Жадний інших уряд не веде такої жорстокої політики асиміляції-народовбивства, як уряд Совєтського Союзу, який старається довести до того, щоб всі народи тієї останньої в світі імперії злилися ніби в один „совєтський", а фактично в один російських нарід.

Делегація ЗСА і представники інших держав вільного світу в Комісії прав людини при Об'єднаних Націях повинні використати нову осінню сесію цієї Комісії, щоб заслужено натаврувати Совєтський Союз за його злочини проти людства. Проте, якщо б і під час цієї сесії комуністичні делегації і представники країн „третього світу" спромоглися не допустити до обговорення справи порушення всіх прав Москвою, то фактів вже не можна закрити. Жахіття у совєтських „психушках", концтаборах і в'язницях, як теж брутальне порушення Кремлем всіх політичних, національних, релігійних чи загальнолюдських прав детально задокументовані свідченнями колишніх совєтських політичних в'язнів, які різними способами опинилися у вільному світі, як теж свідченням тих, які досі ув'язнені, та у „самвидавних" документах, які розповсюджені по самому Совєтському Союзі та продісталися на Захід. Москві вже не пощастить закрити правди, навіть за допомогою Комісії прав людини при Об'єднаних Націях.

Українці у вільному світі мають багато нагод і можливостей причинитися до навіть повнішого виявлення і засуду безперервно продовжуваних у Совєтському Союзі практик народовбивства. Тільки треба подбати, щоб ці нагоди і можливості використати якнайбільш ефективно.

М. Платковський

ЯК СТВОРИТЬСЯ УРЯД ВІЛЬНОЇ УКРАЇНИ?

[2]

Їм буде не менше 70-ти літ, якщо не більше, багато з них будуть уже спочивати на кладовищах. А молодь? Так, молодь може „піти", але далеко не вся, бож і про неї мусимо бідкатися щодо її збайдужіння в справах національних. Але молодь, яка або не володіє вже українською мовою, або володіє дуже слабо, і яка, найголовніше, виросла у зовсім інших умовах і не знає ні життя, ні обставин, ні духу, які панують на батьківщині, — така молодь ледве чи зможе відограти провідну ролю в майбутньому при творенні української суверенної влади. Їй, як і старшим українцям, що перебувають тепер у вільному світі, припаде роля допоміжна яка може бути великою, але таки лише допоміжною.

Другий „рецепт" — це допомога прихильного для нас західнього світу, який, мовляв, може допомогти Україні „стати на ноги". Питання про те, у якій мірі західній світ ставиться прихильно до ідеї відновлення суверенної української держави — це окрема тема. До цього часу ми — крім виявлення декляративних симпатій з боку окремих політичних діячів у державах Заходу, які, проте, не являють собою представників урядової політики цих держав — мало або зовсім ніяк можемо покликатися на конкретні і серйозні прояви зрозуміння і підтримки в миродайно-урядових колах держав Заходу для справи відновлення суверенної України. Досить обережна і квола підтримка прав людини також в Україні — ще далеко не являє собою підтримки національно-державних прагнень українців. Ця постава Заходу може вправді змінитися, але лише під впливом рішучої й недвозначно державницько-самостійницької настанови самих українців — як насамперед на батьківщині, так і тих, що перебувають у вільному світі. Але — так як справи стоять сьогодні — уявити собі, щоб якась із західніх держав чи бльок цих держав активно включилися у справу творення в Україні її суверенної влади, це виглядає ілюзорично. І яким способом? Чи ці держави мали б скидати на парашутах тих, які зуміли б установити в Україні суверенну владу? Залишаймося в площині реальности!...

Видається, що два овговорені перед цим „рецепти" справді не допомагають. Обидва вони можуть відограти в майбутньому ролю тільки допоміжну. Вільні українці можуть відограти велику ролю в майбутньому, коли всіма силами і всіма доступними їм способами (також тим, що частина їх „піде" в Україну) підтримати той національно-державний осередок, який створиться у час „вирішальних подій" на батьківщині. Вони муситимуть вжити своїх зв'язків у країнах Заходу, щоб ці країни не лише декляративно, але й реально підтримали український суверенний уряд, який виникне на батьківщині. Але для виявлення підтримки і з боку вільних українців і з боку Заходу, треба, щоб існувало те, що треба підтримувати. А це може виникнути тільки в самій Україні, а не поза її межами. Чи на це спроможні наші земляки в Україні? Думати можна і треба, що так.

Нам тут у вільному світі треба припинити говірки про малу національну свідомість українців на батьківщині, зовнішнім виявом чого мала б бути російська мова на вулицях Києва, а навіть і Львова. До речі, некорисним для нас є також твердження про те, ніби національна свідомість є сильною тільки в Галичині і, взагалі, в західній Україні, а на східніх українських землях ця справа стоїть, мовляв, зле чи в кожному разі гірше. Звичайно, історичні обставини спричинилися до того, що в Галичині є більша національна стійкість. Цим слушно можуть гордитися вихідці з Галичини й інших західньоукраїнських земель, але це в загальному справі не допоможе. Бо західньоукраїнські землі замалі, щоб самі могли створити цілу суверенну, соборну Україну: в цьому вирішальна роля припаде таки великим масам українського народу на середньосхідніх українських землях, без чого вся Україна не вирветься з нинішньої неволі. А, крім того, такими твердженнями ми ляємо воду на млин різних московських імперіялістів, які твердять, що самостійної України хотять „только галічанє".

Нам — тут у вільному світі — легко виявляти нашу національну свідомість, але спробуйте це зробити там, на батьківщині, під терористичним режимом окупанта, який на середньосхідніх українських землях триває далеко довше, ніж у Галичині. Але не тільки на західньоукраїнських землях росте рух спротиву окупантам.

Порівняймо нинішню ситуацію з роком 1917-им. Тоді теж, перед революцією 1917 року в Росії, немовбито не було національної свідомости серед широких українських мас в наддніпрянській Україні. Проте, через кілька тижнів по вибуху революції на

(Закінчення на стор. 4)

Лев Яцкевич

КУДИ ПРЯМУЄ СВІТ?

Арнольд Тойнбі, що його загально вважають найбільшим істориком світу, слідкує за розвитком історії людства впродовж більшої частини свого життя. Йому сповнилося, в минулому році, 90 років та, хоч час притрусив вже сріблом його скрині, він дальше тримається струнко, його очі не затратили давнього блиску. Найбільшим вкладом Тойнбі в історіографію світу, становить його 6-томова праця „Студія історії", в якій він виступає з тезою, що історія це не розвиток народів, а розвиток цивілізацій. На його думку, таких цивілізацій було досі в нашій історії 26. Кожну з них, він докладно аналізує та шукає причин її виникнення та упадку. Ріст цивілізацій був вислідом вміння народів пристосовуватися до вимог та виклику часу й довкілля, а їх упадок, це вислід нестачі цього вміння.

Відомий американський журналіст Джеймс Рестон у статті п. н. „Проф. Тойнбі оптиміст" подає дуже цікаві думки та міркування цього великого історика на тему майбутнього Західнього Світу. Він не передбачає, на переломі нового сторіччя, III-ої Світової війни, але вірить у можливість довгого та затяжного змагу поміж розвинутими, індустріяльними народами світу за обмежені природні ресурси нашої плянети. Найбільшу катастрофу людства він бачить в перенаселенні світу, якого він, мимо співпраці народів, в ділянці контролі народин, не зуміє уникнути через повільність дії та відсталість багатьох народів.

Однак існує багато познак, що Німеччина узгіднить свою ролю в історії, закинувши мрію про помсту та підбій світу. Певні дані також говорять про можливість такої зміни в Совєтськім Союзі, що від часів Петра поставив собі за мету наздігнати Захід, але москалі завжди заплутувалися в сітях власної бюрократії та противенств і тому вони й досі „тупцюють" за Заходом.

Але совєтська верхівка приходить поволі до розуму та сподівається одержати більше користей у формі комп'юторів і модерної технології, співпрацюючи з західнім світом, аніж поборювання його засобами політики та ідеології. Це, очевидно, становить довгий процес, бо росіяни зі своєї природи дуже підозрілий народ, особливо тепер, коли Китай прокинувся з ідеологічного, „летаргійного" сну. А коли Тойнбі говорив про існуючі генерації Заходу, то його голос сповнений сумніву та смутку.

Одначе він сповнений надії европейським рухом єдности з участю Англії, хоч він свідомий того, що пацифізм становить сьогодні поважну силу в західнім европейськім світі, який не захоплюється надто федаралізмом. Але федералізація Европи буде все таки проходити дальше, щоб стати дійсністю вона прийматиме форму унії незалежних европейських держав на взір ЗСА.

Тойнбі не подобається сучасний західній світ, який позначений упадком моралі та основних чеснот, а найважливіше — відсутністю спільної мети. Духова сила народу, це один з найважливіших факторів цивілізаційного піднесення.

Іран маючи 2-мільйонову армію та модерну зброю, вартости поверх 20 більйонів долярів, заламався перед Хомейні, який проживав в екзилі, в Парижі, та не мав жодного війська, ні зброї. Сталін закпив собі колись з Папи, питаючи, скільки в нього дивізій війська? Папа Войтила, під час своїх недавніх відвідин в Польщі, потряс цілим Совєтським Союзом не танками й ґранатами, а духовною зброєю та релігійною поставою польського населення.

Особисто Тойнбі не вірить в ортодоксальну релігію, але він, як історик, знає, що народи постають та приходять до упадку в залежности від моралі родини та моральної мети держави. На жаль, на Заході обидві ці речі позначені наявним упадком. Тойнбі особливо розчарований ЗСА, які він завжди вважав новим Єрусалимом та осередком сили й реалізму. Але по останній війні з В'єтнамом, Америка уподібнилася до інших імперіялістичних потуг, що більше зацікавлені силою і грішми, як ідеалами.

Він, проте, вірить в майбутню реформацію Заходу та відродження ортодоксальної віри та етики. Це станеться щойно тоді, коли провідники Західнього Світу спрямують свій виклик не до людських кишень, але до їх ідеалів.

БОЇ В АФГАНІСТАНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ

Равальпінді, Пакистан. — Пресове агентство Ройтерса інформує, що афганські урядові чинники повідомили про придушення діяльности „правих" повстанців, які намагалися зорганізувати переворот в столиці Кабул і усунути від влади теперішній уряд. Урядові чинники також хваляться, що вони захопили кільканадцять провідних повстанців в полон і сконфіскували багато документального матеріялу, який, мовляв, доказує, що у підготові перевороту повстанцям допомагали „реакційні агресори".

ТРИБУНА У. Н. СОЮЗУ

ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВА ТЕРМІНОЛОГІЯ

На прохання наших Відділових секретарів і організаторів, Організаційний Відділ УНСоюзу буде поміщати на сторінках „Свободи" і „Українського Тижневика", в рубриці „Трибуна УНСоюзу" серію статтей про забезпечення з метою, щоб поглибити знання про забезпечення та вказати на методи, що їх треба вживати для ознайомлення з різними родами нашого забезпечення та переконати особу набути це забезпечення.

Перед тим, як секретарі, організатори і члени зможуть взяти участь в такому вишколі, вони мусять познайомитися з усіма аспектами забезпечення.

Поки розглядатимемо роди забезпечення, що їх можна набути в УНСоюзі, мусимо познайомитися з термінологією, яку вживаємо в забезпеченевій ділянці. Тож ознайомимся з наступними термінами:

1. Грамота — договір забезпечення між членом і Українським Народним Союзом, в якому є подані всі права і обов'язки обох сторін. Комерційні забезпеченеві установи називають її полісою.

2. Забезпечений — член, який набув забезпеченеву грамоту в Українському Народному Союзі.

3. Вкладка — сума, яка платиться річно за грамоту. Вкладка може бути платна місячно, квартально, піврічно або річно. УНСоюз числить дешевше річну вкладку, даючи змогу членові заощадити на адміністраційних коштах.

4 Спадкоємець — це особа, якій член призначив на грамоті виплатити повну суму забезпечення на випадок смерти забезпеченого члена.

5. Альтернативний спадкоємець — особа, названа у грамоті забезпеченого, яка мала б одержати виплату у випадку, коли перший спадкоємець, названий у грамоті, помре скорше, як забезпечений член.

6. Дивіденда — частинний зворот вкладки, що її виплачує УНСоюз членові. Іншими словами, це частина прибутків УНСоюзу, що він дає їх членам у формі дивіденди.

7. Повна сума забезпечення — сума, подана на грамоті, що її зобов'язався УНСоюз виплатити повністю в дату дозрівання грамоти, або у випадку смерти забезпеченого.

8. Проволока (гарантія важности грамоти на додаткових 31 день) — член може спізнитися з плаченням вкладок не довше, як 31 день, і це спізнення не позбавляє грамоту її повної важности. Після того часу, УНСоюз має право суспендувати такого члена за неплачення вкладок.

9. Дозрівання грамоти — час, коли повна сума забезпечення є належна до виплати.

10. Вартість грошового звороту — сума грошей, що її одержить член, коли передчасно уневажнить свою грамоту.

11. Додаткове подвійне забезпечення — додатковий договір до грамоти, який можна набути за окрему малу вкладку. Цей договір запевняє виплату подвійної суми грамоти тоді, коли забезпечений помре внаслідок нещасливого випадку.

12. Визначена постійна вкладка — всі роди забезпеченевих грамот УНСоюзу мають визначену постійну однакову вкладку на ввесь означений час її плачення за дану грамоту. Кошт забезпечення є поділений рівномірно на цілий протяг часу плачення вкладок.

13. Вповні виплачені грамоти — грамоти забезпечення, за які член повністю заплатив вкладки. Ця повна сума забезпечення може бути виплачена тільки по смерті члена.

Виплачені грамоти мають грошову вартість, якою член може користуватися, тобто вибрати грошовий зворот, чи затягнути від УНСоюзу позичку за дуже малі відсотки (під цю пору 4 відсотки річно).

Ці грамоти треба відрізнити від вивінувальних грамот, яких повна сума забезпечення є платна членові в означеному часі.

14. Позичка на підклад грамоти — член може затягнути низько-відсоткову позичку від УНСоюзу до висоти вартости грошового звороту його грамоти, яка є гарантією цієї позички. Не звернена позичка з відсотками буде кожночасно відчислена при виплаті грамоти.

15. Звільнення від плачення вкладок — додатковий договір до грамоти, який за малу додаткову вкладку, у випадку смерти платника, звільняє члена від плачення вкладок до 21-го року його життя або до часу ранішої виплати грамоти (Забезпечення платника).

Тепер, коли ви ознайомилися із забезпеченевою термінологією, ви готові до обговорення основних родів життьового забезпечення.

Часове забезпечення. Часове забезпечення запевняє спадкоємцеві виплату повної суми забезпечення по смерті члена, якщо вона наступить в часі п'яти, зглядно десяти років важности грамоти. Коли в тому часі забезпечений не помре, він не одержує

(Закінчення на стор. 6)

Всеволод Б. Будний

ҐЕНЕРАЛ МИХАЙЛО КРАТ — КОМАНДИР 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА

(3)

(Доповідь прочитана під час Жалобних Сходин у пам'ять сл. п. Генерала, що відбулися дня 23 вересня 1979 в Ню Йорку, заходами Головної та Крайових Управ Братства кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНА, з нагоди Сорокового Дня від смерти Командира — 8 серпня 1979)

Наведений епізод — це один із численних доказів, яким справжнім християнином-екуменістом був Командир нашої Дивізії.

А ось, ненароком натрапили ми на іншу таборову ґазетку під назвою „Батьківщина", а в ній — дві статті сл. п. Генерала Крата під наголовками „З недавнього минулого" і „Як то було в Зимовому поході". Ця остання — це літературно-історичний нарис, написаний живою, місцями драматизованою мовою, про Зимовий похід армії УНР на Київ, що почався 6-го грудня 1919 під проводом ген. Омеляновича-Павленка. І знову хочеться навести хоч би закінчення тієї короткої, але цікавої праці покійного Командира.

„...Зимовий похід закінчився Вапнярським проривом: трьохденним боєм цілої армії та частин, що до неї приєдналися перед початком операції — Галицької Кінної Бригади отамана Шепаровича та повстанців з району Бершад і Гайсин. 6-го травня 1920 року скінчився Зимовий похід, а збройна боротьба Армії УНР закінчилась 21-го листопада 1920 року. Але Україна палала в огні повстань ще довгі роки, а особливо могутній повстанський рух виявився там, де „гуляла" армія ген. Омелиновича — Павленка. Оці „чудаки-петлюрівці", що з обмалем зброї та набоїв гордо несли жовто-блакитний прапор у хуртовині революції. Ішли гордо незломні сини України, а з ними далеко, по херсонських, покритих снігами, степах лунала пісня: „Хлопці бо ж то хлопці — Запоріжці". І досі, мабуть, в довгі зимові вечори згадка про неї, про ту пісню, про ту казку зимову, оживає у душах тих, хто чверть віку назад у цю пору був на нашій і досі 'не своїй землі': Херсонщині, Київщині, Запоріжжі, Поділлі, ба навіть на прибережній частині Полтавщини, бо і там побували 'Лицарі Абсурду'. Було колись. Мабуть, ще буде. Мусить бути".

Різного роду статтей покійного Командира в рімінській таборовій пресі було чимало. Багато — на історичні, декотрі на актуальні, сучасні, еміграційні чи таборові теми. Всі вони написані гарною українською мовою, з журналістичним чи й літературним хистом, з глибоким змістом і з виховним, дидактичним спрямуванням. Деякі наголовки говорять самі за себе: „Бог і Україна" чи „На сторожі Нації — Церкви". Інші інтригують і зацікавлюють, як ось тричастинний еляборат п. н. „Крапка над і", що заторкував різні аспекти громадського, суспільного, політичного життя еміграції, зі сильним наголошенням потреби демократичного способу розв'язки проблем у внутрішній політиці та гнучкости і второпности в зовнішньополітичних діях.

Співпраця нашого Командира з таборовими часописами підносила їх журналістичний рівень і виховувала наші провідні кола яа загал таборян в оперті на християнські основи моралі і на патріотично-державницький світогляд.

У

Генерал Михайло Крат був ініціятором таборового об'єднання під назвою Корпорація Українських Комбатантів „Листопад". За задумом Командира, Корпорація мала об'єднувати осіб, добраних на селективній базі, для допомоги офіційному проводові табору. Ця Корпорація, на жаль, не відіграла значної ролі в таборі, бо багато кому, мабуть не подобався елітарний характер цієї організації.

Куди успішнішою була інша ініціятива пок. Командира, а це — Народний Університет у рімінському таборі. В його назві слід підкреслювати слово „Народний", бо ця інституція була подумана як збір викладачів, що вміли б доповідатиме на українознавчі чи й інші теми так, щоб ці доповіді були зрозумілі теж і менше освіченим слухачам. Розпрацьовано плян, зачалися лекції, і вже з першого дня з'явилися не десятки, а сотки слухачів. Доповіді ініціятора Народнього Університету — нашого Командира — на теми з історії України викликували особливе зацікавлення.

УІ

Отакі взаємини витворилися між сл. п. Командиром Дивізії і загалом таборян, і так пройшли нам повні два роки полону в Італії. Переїзд до Англії та Шотляндії докорінно змінив побутові умовини життя полонених. Старшини жили в окремому старшинському таборі, рядові ж і підстаршини — в десятьох таборах, розкинутих по всьому острові. Всі вони працювали на фізичних роботах, здебільша у хліборобстві. Зв'язок між таборами був незначний, але лондонська „Українська Думка" й гумористична „Оса", що дивним дивом продовжувала свою працю ще з рімінських часів, були зв'язком між нашими полоненими. Наш полон в Англії та Шотляндії тривав півтора року, а тоді британці дали кожному документ про звільнення його з...армії. Яка це була армія, в документі на сказано. Сталося це під кінець 1948 року. Закінчився наш полон, а з ним наше воякування. Значне число дивізійників еміґрувало до заокеанських країн, між ними й наш Командир, що причалив до американських берегів 10-го грудня 1951 року.

Розкинуті по різних країнах чотирьох континентів, ми — вояки Дивізії — не роззброїлись духово і не демобілізувалися. У мережі клітин комбатантських організацій ми плекаємо братерство зброї й поширюємо його на колишніх вояків-українців, що служили в інших арміях. Наскільки це було можливе, наше Братство кол. Вояків 1-ої Української Дивізії УНАрмії втримувало зв'язок з нашим Командиром і обрало його своїм Почесним Членом. Наш Командир живо цікавився нашим Братством, як і всім громадським життям, і по змозі сил допомагав, коли просили його про доповіді, а чи й тільки про участь в імпрезах. Не забували Дивізійники про свого Командира в день його народження, складали йому щирі побажання з нагоди його ювілеїв... Не забував про дивізійників і наш Командир; він радо побував між нами, час до часу дописував до комбатантських журналів, а для збірника про полон Дивізії в Італії, де він був першим комендантом, він прислав три статті, що є прикрасою цього збірника...

Останні роки життя нашого Командира принесли йому кілька ударів. У січні 1977 померла по довшій недузі його Дружина, Євдокія Михайлівна (з дому Шевченко). Втомлене серце генерала довелося лікувати в шпиталі, а потім — дома — завжди було потрібно мати напоготові кисень для полегші від болів. Проте наш Командир не занехав свого щоденного суворого режиму й до останніх своїх днів притримувався самим собою встановленої життєвої дисципліни.

В день його 87-их уродин, 6-го серпня ц. р. прибув до нього, на його бажання, український православний священик... Увечорі того дня відвідало Командира 7-ох дивізійників, щоб привітати його з днем народження. Командир радів із цих відвідин. Прощаючись, як звичайно — тепло — він обняв кожного з них, чого попередніми роками не робив... Другого дня — за словами доньки Генерала, пані Ніни Черняк — він наче б видужав, розмовляючи радісно про вчорашню зустріч з дивізійниками. А в середу, 8-го серпня 1979 смерть підійшла до нашого Командира й поклала на його високе, розумне чоло свій холодний як лід поцілунок...

Прощаючись з Командиром після панахид, під час похорону й похоронних поминок, ми чули про нього багато слів похвали: про його славний рід, про його вояцьку славу з часів Перших Визвольних Змагань, про його громадянські чесноти з часів між двома війнами, й ми самі говорили — як уміли — про нього і його цінне для нас перебування між нами. І щойно в день похоронів Командира нашої Дивізії ми усвідомили собі повністю, що його ім'я прикрасило історію нашої військової формації. Нам докучало питання: А чи бува, не замало пошани віддали ми своєму Командирові за його життя? І нам було досадно, нам боліло, що наш Командир не дочекався появи збірника-книги про рімінський табір, де написано так багато про визначну ролю Покійного в останньому періоді історії дивізії.

(Закінчення на стор. 5)

„Завоювати майбутність поможе нам книжка і тільки книжка".
(С. Єфремов)

МАЄМО НА СКЛАДІ

НЕ ЗВОЛІКАЙТЕ, А ЗАМОВЛЯЙТЕ!

Богдан Ігор Антонич: ЗІБРАНІ ТВОРИ 1909-1937. Зредагували: Святослав Гординський і Богдан Рубчак ..... $ 5.45

Бабай: КАРУСЕЛЯ ВІРШІВ — лірика, сатира, гротеск, приблюшки, баляндраси, словокрутки, приспіванки та чиста правда ..... $ 7.00

Василь Барка:
а) ВЕРШНИК НЕБА — есеї ..... $ 2.00
б) ЖОВТИЙ КНЯЗЬ — повість, друге видання $ 5.00
в) ЗЕМЛЯ САДІВНИЧИХ — есеї ..... $ 6.00

Іван Барчук: ІСКРИ РОЗУМУ — том перший $10.00

Іван Бердник:
а) БЛАКИТНИЙ КОВАЛЬ — поезії ..... $ 4.25
б) УКРАЇНА СІЧІ ВОГНЯНОЇ — есеї — листи 3.75

Іван Білик: МЕЧ АРЕЯ — „казання про великого князя Богдана, званого Аттілою... про давніх русичів і давній Київ... розповідь про життя, труд і подвиги наших далеких предків" $10.00

Андрій Білинський:
а) ГРОМАДСЬКІ ОРГАНІЗАЦІЇ В СРСР ..... $ 3.00
б) СВІТ І МИ — аналіза української політики на тлі конфлікту вільної демократії з комунізмом 3.00

Д-р Данило Богачевський: НА ВОЗІ І ПІД ВОЗОМ — картини з життя галицького вояка і правника ..... $ 6.00

Олександер Брик: П'ЯТЬ ПЕРЕД ДВАНАДЦЯТОЮ ..... $ 6.00

Пилип Вакуленко: У ЦАРСТВІ КОРАЛІВ ..... $ 6.00

Олена Василева: КОЛИ ОРБІТИ СХРЕЩУЮТЬСЯ — повість ..... $ 5.00

Наталія Полонська-Василенко:
а) ЗАПОРІЖЖЯ XVIII-гоСТОЛІТТЯ ТА ЙОГО СПАДЩИНА у 2-ох томах $15.00
б) ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — два томи $42.00

Видавництво „Пролог": ГРАФІКА В БУНКРАХ УПА. Альбом дереворитів виконаних в Україні 1947-1950, мистця українського підпілля Ніла Хасевича — „Бей-Зота" та його учнів ..... $ 4.00

Видавництво „Сучасність": ХРОНІКА ТАБОРОВИХ БУДНІВ ..... $ 5.00

В-во „Червона Калина": СОЮЗ ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ 1914-1918, Відень — нове ..... $ 6.00

Василь Витвицький:
а) МАКСИМ БЕРЕЗОВСЬКИЙ — життя і творчість ..... $ 5.00
б) МИХАЙЛО ГАЙВОРОНСЬКИЙ — життя і творчість ..... $ 2.00

Михайло Влох: ВИННИКИ, ЗВЕНИГОРОД, УНІВ ТА ДОВКІЛЬНІ СЕЛА — історично-мемуарний збірник $15.00

Василь Волицький: ДЕЩО ПРО РОГАТИН І ПРО РОГАТИНСЬКУ ПРИВАТНУ ГІМНАЗІЮ ..... $ 2.00

Р. Володимир:
а) ПАЛКІ СЕРЦЯ — вибрані твори ..... $ 2.50
б) ПРОЩАВАЙ, МИНУЛЕ — повість 4.00

Барбара Ворд: П'ЯТЬ ІДЕЙ, ЯКІ ЗМІНЮЮТЬ СВІТ (переклад з англійського) ..... $ 3.00

Олекса Воропай: В ДОРОЗІ НА ЗАХІД (щоденник утікача) ..... $ 4.00

Юрій А. Вудка: МОСКОВЩИНА (мемуарний есей) — нове $12.00

Іван Гвозда: ДЕРЕВ'ЯНА АРХІТЕКТУРА УКРАЇНСЬКИХ КАРПАТ $30.00
Wooden Architecture of the Ukrainian Carpathians

Яків Гніздовський: ДЕРЕВОРИТИ, 1944-1975 ..... $25.00
Woodcuts, 1944-1975, імпозантне мистецьке видання.

Микола Гоголь: ТВОРИ — у 2-ох томах ..... $ 4.50

Олекса Гай-Головко: ПОЕТИЧНІ ТВОРИ — 1933-1947, том перший ..... $ 3.50

Марія Голод: ЧОТИРИ ПОРИ РОКУ — поезії 1972-1976 ..... $ 4.00

Г. Голоскевич: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК ..... $ 7.50

Катерина Горбач: МІЙ СЛІД НА ВОДІ — поезії ..... $ 2.50

Святослав Гординський: СЛОВО О ПОЛКУ ІГОРЕВІ — героїчний епос XII віку $15.00

Василь І. Гришко: УКРАЇНСЬКИЙ „ГОЛОКОСТ", 1933 $ 3.00

Олекса Грищенко: МОЇ ЗУСТРІЧІ І РОЗМОВИ З ФРАНЦУЗЬКИМИ МИСТЦЯМИ ..... $ 5.00

Михайло Грушевський: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ (п'ять томів) $36.00

Докія Гуменна:
а) БЛАГОСЛОВИ МАТИ — казка-есей ..... $ 6.00
б) ЕПІЗОД ІЗ ЖИТТЯ ЕВРОПИ КРИТСЬКОЇ — феерія ..... $ 3.00
в) МАНА — повість ..... $ 2.50
г) МИНУЛЕ ПЛИВЕ В ПРИЙДЕШНЄ — розповідь про Трипілля $10.00
ґ) ЧОТИРИ СОНЦЯ — оповідання й новелі ..... $ 6.00

Володимир Галан: БАТЕРІЯ СМЕРТИ ..... $ 5.00

Д-р Михайло Данилюк:
а) НА МЕДИЧНІ ТЕМИ — лікарський довідник ..... $ 7.00
б) ПОВСТАНСЬКИЙ ЗАПИСНИК 4.00

Ген.-хор. д-р Роман Дашкевич: АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ У БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА ..... $ 3.50

Олексій Запорожець-Девлад: ГАРБУЗОВА МІСТЕРІЯ — гумористична повість ..... $ 3.00

Володимира Демус: НА ЛЮДСЬКИХ ОЗЕРАХ — поезії ..... $ 2.50

Микола Дербуш: ВІРШІ ..... $ 3.50

Микола Домашевський: ІСТОРІЯ ГУЦУЛЬЩИНИ — перший том $20.00

Іван Дмитрик: У ЛІСАХ ЛЕМКІВЩИНИ — спомин вояка УПА — друге видання ..... $ 8.00

Ред. Антін Драган: ЛУКА МИШУГА — збірник ..... $ 5.00

Федір Дудко: МОЯ МОЛОДІСТЬ — сторінки споминів $ 2.00

Осип Дячишин: ЧЕРЧЕ — моє рідне село — монографія ..... $ 2.50

О. Жданович: ОЛЕНА ТЕЛІГА — збірник: а) поезії, б) проза й публіцистика, в) біографічний нарис, г) спогади і матеріяли, ґ) літературно-критичні оцінки $20.00

Галина Журба: ДАЛЕКИЙ СВІТ — розповідь автобіографічна ..... $ 5.00

Мирон Заклинський: ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ — громадський діяч, стрілецький ідеолог, вождь Листопадового Зриву, секретар Військових Справ ЗОУНР ..... $ 2.00

Осип Залеський: МАЛА УКРАЇНСЬКА МУЗИЧНА ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ..... $ 6.50

Олена Звичайна та Михайло Млаковий: ВОРОГ НАРОДУ — повість — вартісне $15.00

Олекса Ізарський: ПОЛТАВА — повість $12.00

Ред. В. Ісаїв: УКРАЇНЦІ В АМЕРИКАНСЬКОМУ ТА КАНАДСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВАХ (соціологічний збірник) $12.00

Богдан Казанівський: ШЛЯХОМ ЛЕГЕНДИ, спомини $ 8.00

Ігор Калинець: ВОГОНЬ КУПАЛА — поезії ..... $ 2.00

Міртала Кардиналовська (Бентон): РАЙДУЖНИЙ МІСТ — (переклад з російської мови Асі Гумецької) ..... $ 5.00

Ред. Іван Кедрин:
а) ЖИТТЯ — ПОДІЇ — ЛЮДИ — спомини та коментарі $20.00
б) ПАРАЛЕЛІ В ІСТОРІЇ УКРАЇНИ — з нагоди 50-річчя Ризького миру 3.00

Володимир Кедровський: ОБРИСИ МИНУЛОГО — деякі останні діячі — українофіли напередодні революції 1917 року ..... $ 2.50

Іван Керницький:
а) БУДНІ І НЕДІЛЯ — короткі історії ..... $ 5.00
б) ПЕРЕЛЕТНІ ПТАХИ (довші та коротші, менше й більше веселі історії, з краю, на скитальщині і на гостинній землі Вашінгтона, написані 1942-1952 ..... $ 1.50

Р. Кіплінг — *переклад* Юр. Сірий:
а) БРАТИ МОУГЛІ — оповідання з життя дитини між звірями — видання друге ..... $ 4.00
б) ОТ ТАК КАЗКИ 3.00

Ізраїль Кляйнер: НАЦІОНАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ОСТАННЬОЇ ІМПЕРІЇ $11.00

Микола Климишин: В ПОХОДІ ДО ВОЛІ — спомини (том перший) $15.00

Іванна Климовська: „ЯК СМІХ ЛУНАЄ — БІДА ВТІКАЄ" — гумор Язиченської (відомої в США, як „Гриць Зозуля" в співпраці) ..... $ 5.00

Степан Клочурак: ДО ВОЛІ — спомини $10.00

Ірена Книш: НЕЗАБУТНЯ ОЛЬГА БАСАРАБ — вибране $10.00

Д-р Юрій Княжинський: НАРИС ІСТОРІЇ РИМСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ..... $ 7.00

Олекса Кобець: ЗАПИСКИ ПОЛОНЕНОГО — пригоди і враження учасника Першої світової війни ..... $ 7.50

Микола Ковалевський: ПРИ ДЖЕРЕЛАХ БОРОТЬБИ — спомини, враження, рефлексії, в 3-ох частинах.
I Напередодні (1905-1917)
II Революційна зрив (1917-1920)
III На чужині (1920-1939) $10.00

Микола Ковшун: ЕПІЛОГ ПРИЙДЕ — збірка драматичних творів ..... $ 6.00

Едвард Козак: ГРИЦЬ ЗОЗУЛЯ ..... $ 8.00

Любов Коленська: ПАВЛІВ ТРІЮМФ — збірка оповідань ..... $ 4.50

І. В. Коляска: ОСВІТА В РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ — переклад з англійської мови, з доповненнями і додатками — дослідження дискримінації і русифікації.
М. опр. ..... $ 5.00
Т. опр. 6.50

Нестор Король: УКРАЇНСЬКЕ КОЗАЦТВО — РОДОНАЧАЛЬНИК КІННОГО ВІЙСЬКА МОСКОВІЇ-РОСІЇ ..... $ 2.50

Алла Коссовська:
а) ДВІСТІ ПЕРШИЙ ..... $ 1.50
б) ПАМОПОЗЬ — поезії 1.00
в) ЦІНА ДУШІ 6.00

Григорій Костюк: ОКАЯННІ РОКИ: від Лук'янівської тюрми до Воркутської трагедії (1935-1940 рр.) ..... $ 6.00

Михайло Коцюбинський: ТВОРИ у двох томах — 1884-1902, 1903-1912 ..... $ 9.00

Ол. Кошиць: РЕЛІГІЙНІ ТВОРИ (730 сторінок) $30.00

Ред. Богдан Кравців: ЗІБРАНІ ТВОРИ — повна збірка поетичної творчости — том І $15.00

Володимир Кубійович: УКРАЇНЦІ В ГЕНЕРАЛЬНІЙ ГУБЕРНІЇ 1939-1941. Історія Українського Центрального Комітету $10.00

Роман Купчинський:
а) МИ ЙДЕМО В БІЙ — альбомне мистецьке видання $16.00
б) СКОРОПАД — поема 3.50

Марія Куценко: УКРАЇНСЬКІ ВИШИВКИ — австралійське видання $30.00
Maria Kutsenko: UKRAINIAN EMBROIDERIES, published in Australia.

Микола Лазорський:
а) СВІТЛОТІНІ — збірник історичних нарисів, оповідань, статтей, спогадів 1949-1969 ..... $ 7.00
б) ПАТРІОТ — Григор Орлик (1702-1759) — історичне оповідання ..... $ 6.00

Д-р Василь Лев: БОГДАН ЛЕПКИЙ: життя і творчість $15.00

В. Софронів Левицький:
а) ПІД ВЕСЕЛИМ ОБОРОГОМ — п'єси театрів малих форм ..... $ 5.00
б) ЮНИЙ СКОМОРОХ — п'єса для молоді 6.00

Леся Лисак: ТЕРПКІ ПАХОЩІ — новелі ..... $ 2.00

Д-р Зиновій Лисько: УКРАЇНСЬКІ НАРОДНІ МЕЛОДІЇ — тт. 1-6 ..... $90.00

Марія Лівицька: НА ГРАНІ ДВОХ ЕПОХ ..... $ 7.50

Д-р Михайло Лозинський: ГАЛИЧИНА В РР. 1919-1920 ..... $ 5.00

Д-р Лука Луців:
а) ОЛЬГА КОБИЛЯНСЬКА В СТОРІЧЧЯ ЇЇ НАРОДИН ..... $ 1.00
б) ВАСИЛЬ СТЕФАНИК — співець української землі ..... $ 8.00
в) ІВАН ФРАНКО — борець за національну і соціяльну справедливість ..... $ 5.00
г) МАРКІЯН ШАШКЕВИЧ — біографія і характеристика творчості ..... $ 2.50
ґ) ТАРАС ШЕВЧЕНКО — співець української слави і волі ..... $ 2.00

Уляна Любович: РОЗКАЖУ ВАМ ПРО КАЗАХСТАН (друге видання) ..... $ 5.00

Степан Любомирський: ПРОМЕТЕЇВ ВОГОНЬ — роман: нове — чудове $15.00

Станіслав Людкевич: ДОСЛІДЖЕННЯ, СТАТТІ, РЕЦЕНЗІЇ, „Музична Україна", 1973 — вартісне $10.00

Евген Ляхович: ФОРМА І ЗМІСТ УКРАЇНСЬКИХ ВИЗВОЛЬНИХ ЗМАГАНЬ ..... $ 3.00

Д-р Іван О. Максимчук: НАРИС ІСТОРІЇ РОДУ ПЕТРУШЕВИЧІВ ..... $ 5.00

Іван Мартинюк: МОЄ РІДНЕ СЕЛО ЦЕНІВ У БЕРЕЖАНЩИНІ $20.00

Іван Мартюк: ЦЕНТРОСОЮЗ — Союз кооперативних союзів у Львові в роках 1924-1944. Спогади співучасника праці й змагань українського кооперативного руху ..... $ 5.00

С. М. Мечник:
а) НЕСКОРЕНІ — документальна повість про геройську боротьбу членів революційної ОУН ..... $ 5.00
б) ПІД ТРЬОМА ОКУПАНТАМИ — спогади українського революціонера-підпільника ..... $ 5.00

Д-р Л. Мишуга: ШЕВЧЕНКО І ЖІНКА (жінка в житті і творах поета) ..... $ 2.50

Д-р Петро Мірчук: СТЕПАН БАНДЕРА — символ революційної безкомпромісовости ..... $ 3.00

Валентин Мороз:
а) ЕСЕЇ, ЛИСТИ Й ДОКУМЕНТИ ..... $ 5.00
б) МОЙСЕЙ І ДАТАН — есеї ..... $ 3.25

Богдан Нижанківський: СВЯТО НА ОСЕЛІ — повість . $ 5.00

Іван Овечко: ЧЕХОВ І УКРАЇНА. (Походження А. П. Чехова, його зв'язки з Україною й українські елементи в житті і творчості письменника). З передмовою Василя Лева ..... $ 5.00

Жигмонд Богдан Олексин: ПІСНЯ ПРО ЧЕРВОНУ КАЛИНУ 1914-1974, історія УСС-ів для молоді ..... $ 3.50

Лариса М. Л. Залеська Онишкевич: КОНТРАСТИ — збірка молодечої творчости (поезія, проза, музика і графіка) ..... $ 4.00

Валерія Остапенко: ВЕРШНИКИ В ЖИТАХ — повість $ 4.00

Ред. Михайло Островерха:
а) БЕРЕГАМИ МАНДРІВКИ — репортаж ..... $ 5.00
б) БЛИСКИ І ТЕМРЯВИ 1918-1919-1920 ..... $ 3.00
в) ВОЛОДАР — IL PRICIPE ..... $ 5.00
г) ГОМІН З ДАЛЕКА — нариси ..... $ 1.00
ґ) НА ЗАКРУТІ — осінь 1939 року ..... $ 5.00

Митро Пасічник:
а) ДНІСТРОВІ ЛІЛЕЇ — автобіографія ..... $ 3.00
б) КВІТИ З УКРАЇНИ — оповідання ..... $ 1.50

Марія Пастернакова: УКРАЇНСЬКА ЖІНКА В ХОРЕОГРАФІЇ — друге, доповнене видання ..... $ 3.50

Михайло Петрівський: МРІЇ СЛЬОЗАМИ ОБЛИТІ — оповідання з життя українських піонерів і імігрантів в Канаді (другий наклад) ..... $ 7.50

В. Підмогильний: МІСТО — роман, чудове ..... $ 6.00

М. Л. Подвезько: УКРАЇНСЬКО-АНГЛІЙСЬКИЙ СЛОВНИК, друге, виправлене і доповнене видання, близько 60.000 слів $12.50

Ред. Леонід Полтава:
а) ВАЛТОРНА — збірка поезій, лірична ..... $ 1.50
б) МАЛИЙ ІНДІЯНИН ..... $ 1.00

Володимир Попович: МАРІЯ ДОЛЬНИЦЬКА — ЕМАЛЬ, з англійським перекладом Юліяна Залізняка, імпозантне видання $25.00
Wolodymyr Popowycz: MARIA DOLNYTSKA — ENAMEL. English translation by Julian Salisnjak.

Михайло Прокопів:
а) З ГОРОДИСЛАВИЧ У СВІТ ШИРОКИЙ ..... $ 2.00
б) ПО П'ЯТДЕСЯТ ШІСТЬ РОКАХ НА УКРАЇНІ — спогад з подорожі ..... $ 1.50

Д-р Юліян Рабій: САМБІРСЬКА БОГОРОДИЦЯ — монографія ..... $ 3.00

Володимир Радзикевич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ, у 3-ох томах $27.00
Том I. — Давня і середня доба
Том II. — Нова доба
Том III. — Нова доба

Микола Руденко:
а) ЕКОНОМІЧНІ МОНОЛОГИ (нариси катастрофічної помилки) ..... $ 8.00
б) ПРОЗРІННЯ — поезії і поеми. Статті Петра Григоренка і Ігоря Качуровського.
Тверда опр. $10.00
М'яка опр. ..... $ 8.75
в) ХРЕСТ — поема - чудове ..... $ 1.75
г) Я ВІЛЬНИЙ — самвидавна поема з України, історія хвороби, щоденник кандидата в шизофреніки ..... $ 1.75

Мілена Рудницька: НЕВИДИМІ СТИГМАТИ $15.00

Антін Рудницький: УКРАЇНСЬКА МУЗИКА — історично-критичний огляд $17.00

Кость Шонк-Русич: ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В ІЛЮСТРАЦІЯХ $50.00

Іванна Савицька: З ПТАШИНОГО ЛЕТУ — образки сучасного - дружні усмішки - репортажі ..... $ 5.00

Улас Самчук:
а) ВОЛИНЬ — роман у трьох частинах $21.00
Ч. I — Куди тече та річка
Ч. II — Війна і революція
Ч. III — Батько і син
б) ЖИВІ СТРУНИ — бандура і бандуристи $25.00
в) НА ТВЕРДІЙ ЗЕМЛІ — роман ..... $ 5.00

Володимир Свідзінський: МЕДОБІР — поезії ..... $ 6.00

Іван Світ: УКРАЇНСЬКО-ЯПОНСЬКІ ВЗАЄМИНИ 1903-1945, історичний огляд і спостереження ..... $ 8.00

Іван Світличний: ГРАТОВАНІ СОНЕТИ — збірка написана в ув'язненні, 63 сонети і 12 віршів ..... $ 4.00

Василь Симоненко: ГРАНІТНІ ОБЕЛІСКИ — збірка вибраних творів в українському оригіналі та англійському перекладі Андрія М. Фр. Чировського ..... $ 5.00

Валентин Сімянців:
а) СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ ..... $ 2.00
б) СТУДЕНТСЬКІ ЧАСИ — спогад ..... $ 3.00

Іван Смолій: У ЗЕЛЕНОМУ ПІДГІР'Ї — повість ..... $ 2.50

Юрій Соловій: ПРО РЕЧІ БІЛЬШІ, НІЖ ЗОРІ — збірка статтей про мистецтво й мистців $15.00

Олекса Софтисік: ТА ЗЕМЛЯ НАША — повість.
м. оправа ..... $ 4.00
т. оправа ..... $ 5.00

Леонід Сонeвицький: ІСТОРІЯ УКРАЇНИ — синхроністично-хронологічна таблиця ..... $ 1.50

Д-р Михайло Сосновський:
а) ДМИТРО ДОНЦОВ — політичний портрет з історії розвитку ідеології українського націоналізму $12.00
б) МІЖ ОПТИМІЗМОМ І ПЕСИМІЗМОМ. Вибрані статті і есеї $16.00
в) НАРИС ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПОЛІТИЧНОЇ ДУМКИ ..... $ 2.00

Д-р Матвій Стахів:
а) УКРАЇНА В ДОБІ ДИРЕКТОРІЇ УНР — монографічна праця, брошурована в 7-ох томах $22.00
б) ТРЕТЯ СОВЄТСЬКА РЕСПУБЛІКА В УКРАЇНІ — нариси з історії третьої воєнної інвазії Совєтської Росії в Україні і розвитку окупаційної системи в часі: Листопад 1919 — Листопад 1924 ..... $ 4.00

Іван Стоцький: КЛЕПАЧІВСЬКИЙ РЕЙД — повість із часів УПА ..... $ 6.00

Матвій Стахів і Микола Фр.-Чировський: МИХАЙЛО ГРУШЕВСЬКИЙ — статті, спогади, документи $12.00

Василь Стус: СВІЧА В СВІЧАДІ — поезії ..... $ 4.00

Східньо-Европейський Дослідний Інститут:
а) ВЯЧЕСЛАВ ЛИПИНСЬКИЙ
архів — том 6 ..... $16.00
листи Дмитра Дорошенка до Вячеслава Липинського
б) архів — том 7 ..... $17.00
листи Осипа Назарука до Вячеслава Липинського

Остап Тарнавський: БРАТ-БРАТОВІ, книга про ЗУАДК ..... $ 5.00

Юрій Тарнавський: ОСЬ, ЯК Я ВИДЖУЮ — збірка поезій українською і англійською мовами ..... $ 4.00
THIS IS HAW I GET WELL

Володимир Татомир: ЮНАЦТВО В ОБОРОНІ РІДНОЇ ЗЕМЛІ — спогади про участь української молоді у визвольних змаганнях 1918-1920 років ..... $ 3.00

Митрополит Іоанн Теодорович: У ВЕЛИКЕ НЕВІДОМЕ — три томи $15.00
Частина I: вгляненння
Частина II: доходження
Частина III: взорення

Зеновія Терлецька: УКРАЇНСЬКІ СТРАВИ ..... $ 7.00

Ген. О. Удовиченко: ТРЕТЯ ЗАЛІЗНА ДИВІЗІЯ, РІК 1919 ..... $ 7.00

Українська Могилянсько-Мазепинська Академія Наук і Науково-Дослідне Товариство Української Термінології: ПРАВОПИСНИЙ СЛОВНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ, за редакцією: Яр. Рудницького і К. Церкевича $18.00

Українське Видавництво „Смолоскип" ім. В. Симоненка: УКРАЇНСЬКИЙ ПРАВОЗАХИСНИЙ РУХ. Документи й матеріяли київської української громадської групи сприяння виконанню гельсінських угод.
Тверда оправа $12.75
М'яка оправа ..... $ 9.75

Ярослав Чумак:
а) УКРАЇНСЬКЕ ДОШКІЛЛЯ. Збірник виховних матеріялів для українських родин і дитячих садків $20.00
б) УКРАЇНСЬКІ ДІТИ — НАШЕ МАЙБУТНЄ. Збірник виховних матеріялів і Антологія: Діти та молодь в українській літературі ..... $ 7.00

Українські поети в Австралії: З-ПІД ЕВКАЛІПТІВ — поезії ..... $ 3.50

Ігор Федів і Вол. Золотопопець: СИН УКРАЇНИ — історична повість у 3-ох частинах з ілюстраціями, друге змінене видання ..... $ 7.50

Ред. Євген Федоренко:
а) РУХ ОПОРУ І САМООБОРОНИ В УКРАЇНІ ..... $ 5.00
б) СТИЛЕВІ ШУКАННЯ МИХАЙЛА КОЦЮБИНСЬКОГО ..... $ 1.50

о. д-р Юрій Федорів: ПОЯСНЕННЯ ЦЕРКОВНИХ БОГОСЛУЖЕНЬ І СВЯТИХ ТАЙН ..... $ 7.00

Іван Франко: ТВОРИ — 20 томів, комплет $80.00

Микола Хвильовий: ТВОРИ — в п'ятьох томах: том І $15.00

Леся Храплива:
а) ДАЛЕКИМ І БЛИЗЬКИМ — вірші ..... $ 3.50
б) ОТАМАН ВОЛЯ — повість для молоді (друге видання) ..... $ 3.00
в) У ТЕМРЯВІ — нариси ..... $ 2.00

Іван Цибульський: НА КРИЛАХ ТУГИ І МРІЙ — вірші і пісні ..... $ 2.00

Богдан Цимбалістий: ПРОБЛЕМА ІДЕНТИЧНОСТИ. — УКРАЇНА ЧИ АМЕРИКА ..... $ 2.50

Дмитро Грицько Цапка: ГОРЬ.ТЬ ЛІСІ — спомини колишнього вояка УПА $10.00

Василь Чапленко:
а) ДРАМАТИЧНІ ТВОРИ ..... $ 5.00
б) МОВНА ПОЛІТИКА БІЛЬШОВИКІВ НА УКРАЇНІ В 1950-60 РР. ..... $ 5.00
в) ПІВТОРА ЛЮДСЬКОГО — повість ..... $ 2.00
г) ПІДСТАВИ АДИГЕЙСЬКОЇ ТЕОРІЇ ..... $ 3.00
ґ) СПРАГА БЕЗМЕРТЯ — оповідання й п'єси ..... $ 3.00
д) УКРАЇНЦІ — повість ..... $ 3.00

Данило Чайковський: МОСКОВСЬКІ ВБИВЦІ БАНДЕРИ ПЕРЕД СУДОМ — докладний перебіг розправи, цінні документи, голоси преси $12.00

Дмитро Чуб:
а) З НОВОГВІНЕЙСЬКИХ ВРАЖЕНЬ На слідах Миклухи-Маклая ..... $ 3.50
б) НОВИЙ ОБРІЙ — АЛЬМАНАХ, література, мистецтво, культурне життя ..... $ 2.50
в) СТЕЖКАМИ ПРИГОД — оповідання, нариси, вірші ..... $ 3.70

Тарас Шевченко: КОБЗАР, з поясненнями й примітками д-ра Василя Сімовича $12.00

Юрій Шерех: ДРУГА ЧЕРГА — література театральної ідеології $12.00

Авраам Шифрін: У СОВЄТСЬКІЙ КАТІВНІ — із свідчень політв'язня ..... $ 1.50

Августин Штефан: ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ — спомини і дещо з історії Карпатської України $10.00

Рожа Смеречинська-Шульова: ОСНОВИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА — теорія й історія ..... $ 8.00

Анатоль Юриняк: КАМІКАДЗЕ ПАДАЄ САМ — оповідання й фейлетони ..... $ 4.00

Андрій Яковлів: ДОГОВІР БОГДАНА ХМЕЛЬНИЦЬКОГО З МОСКВОЮ 1654 Р. ..... $ 2.50

Д-р Володимир Янів: ЖИТТЯ — 4-та книга лірики ..... $ 5.00

Юрій Яновський: МАЙСТЕР КОРАБЛЯ — роман ..... $ 3.00

Дарія Ярославська: ЇЇ НЬЮ ЙОРК — скорочена повість ..... $ 2.00

Урядова партія програла вибори в Туреччині

Стамбул, Туреччина. — Урядова Республіканська Народна партія прем'єр-міністра Булента Ечевіта програла вибори до Крайової Асамблеї, відкриваючи шлях до опозиції створити новий уряд, але в країні теж може наступити криза. Більшість голосів одержала Партія Справедливости, яка здобула 5 спірних місць в Асамблеї. Ця партія, яка має праву політичну орієнтацію, також веде у виборах до Сенату, третина членів якого мали бути вибрані у виборах 14-го жовтня ц. р.

Понад вісім мільйонів виборців з 29 зі 76 -ох провінцій Туреччини мали вибрати законодавців, які мають визначити нові напрямні турецької політики. Туреччина, член НАТО знаходиться тепер в одній з найповажніших криз, з такими проблемами як брак публічного порядку, сповільнена економіка та величезне закордонне заборгування.

Члени опозиційної коаліції під проводом колишнього прем'єр-міністра Сулеймана Деміреля, висловили оптимістичні заяви, щодо їх майбутньої контролі Крайової Асамблеї та Сенату і створення нового уряду.

Помимо строгої контролі органами безпеки, випадки теророризму та насилля траплялися в різних частинах країни, особливо у східніх провінціях. У місцевості Мардін, центрі курдського заворушення, невідомі особи вбили 5 людей; у Ван близько іранської границі, вбито одну особу під час перестрілки між двома групами терористів; в Артівін, біля совєтського кордону, поліція арештувала 100 лівих активістів і т. п.

У вівторок, 16-го жовтня, прем'єр Ечевіт заявив, що він і члени його кабінету зрезиґнують з уваги на поразку у виборах.

ЯК СТВОРИТЬСЯ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

вулицях Києва і Петрограду відбулися стотисячні українські маніфестації. Москалі дивилися і дивувалися: звідкіля, мовляв, взялися оті українці!... Тепер обставини для нас далеко кращі, ніж у 1917 році, бо український народ таки багато пережив, багато дечого навчився і його свідомість пішла безумовно наперед. І тому треба вірити, що український „материк" довкола Києва виявить себе на належній висоті і що в рішальний момент прийдуть не сотки тисяч, а мільйони українців, які будуть не лише маніфестувати, але й діяти в напрямку відновлення своєї суверенности і встановлення своєї суверенної влади. Тоді нашим обов'язком з країн вільного світу буде допомогти їм, чим і як зможемо.

Висловлена в останньому уступі цієї статті візія майбутнього — це не „нереальні мрії". Бо вона побудована на законах історії і на тому розвиткові подій, що відбуваються в Україні вже понад 60 років. Хто думає інакше, той не вірить у майбутнє української нації. І якби ця візія не здійснилася, то це було б нашою страшною національною трагедією — може на довгі, довгі часи...

(Кінець)

ФІЛЯДЕЛЬФІЙСЬКА СОЮЗОВА...

(Закінчення зі стор. 1)

Старший організатор Степан Гавриш вручає головному предсідникові д-рові Іванові Флисові 56 аплікацій нових членів УНС. Сидять (зліва): голова Відділу УККА проф. д-р Петро Стерчо і голова Округи УНС Петро Тарнавський.

І тому, що бенкет був присвячений Ювілеєві УНСоюзу, а також і піонерам, старших віком членів представлено першими і нагороджено відповідними грамотами. Грамоти одержали Антоніна Петрівська, якій скінчилося 92 роки життя, і яку у 1906 році звінчав з її покійним мужем Михайлом, перший український католицький єпископ в Америці Сотер Ортинський. Союзова піонерка прибула на бенкет в товаристві 13-ти осіб з її дітьми і внуками; вона має 6 синів, 4 дочки, 28 внуків і 41 правнуків. Відтак грамоти одержали: Теодозія Карбівник, Іван і Корнеля Козак, Петро Тилятник, Анна Дмитруш, Катерина Новак і Юлія Дармопрай. Всі вони були віком понад 80 років. Їм вручили грамоти члени Головного Уряду: д-р Іван Флис — головний предсідник УНСоюзу, о. Степан Біляк і д-р Богдан Гнатюк — головні контролери, та Анна Гарас і Іван Одежинський — головні радні. Гості вшанували піонерів повстанням з місць і відспіванням многоліття.

Спеціяльні грамоти за віддану працю для УНСоюзу на протязі 25-ти й більше років одержали такі союзовці: Василь Василюк і Іван Данківський з 375-го Відділу, мґр Іван Скочиляс і інж. Михайло Нич з 397-го Відділу, Михайло Крика з 237-го Відділу, Іван Одежинський, інж. Іван Скіра і директор Микола Прасіцкий з 153-го Відділу, Дмитро Чук з 321-го Відділу, Петро Щерба з 173-го Відділу, Федір Петрик з 362-го Відділу і мґр Михайло Ковальчук, колишній секретар 239-го Відділу. Грамоти спеціяльно для них приготовані вручили їм вже згадані члени Головного Уряду і голова Округи Петро Тарнавський.

До участи в Ювілейному бенкеті святочний комітет запросив не лише своїх членів, але також громадські установи - організації, братські Союзи і сусідні союзові Округи, які численно прибули на цей ювілей, чим і виявили пошану, як до цілости УНСоюзу, так і Округи, як спонзора бенкету.

Головним промовцем під час бенкету був головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис, який в сконденсованій формі проаналізував створення УНСоюзу, а відтак вказав на завдання цієї установи — сьогодні і в майбутньому. Відтак майстер церемонії Степан Гавриш представив присутнім представників центральних і місцевих організацій-установ, а відтак запросив їх до усних привітів.

Першим вітав і бажав дальшого розвитку для УНСоюзу д-р Іван Скальчук, який репрезентував Екзекутиву ЗУАДКУ. Він також висловив признання Окружній Управі за організаційні успіхи. Відтак від Союзу Українців Католиків „Провидіння" побажав дальших успіхів для Союзу головний радний інж. Богдан Кульчицький. Від всіх місцевих організацій і установ промовляв голова Відділу УККА д-р проф. Петро Стерчо, який вказав на великі заслуги УНСоюзу у всіх ділянках загально-громадської праці. Він також підкреслив позитивну працю Округи Комітету. Д-р Петро Стерчо прибув на бенкет в товаристві дружини п-і Ірини. Український Братський Союз заступав головний радний Микола Бойчук, який прибув з дружиною п-і Марією і склав сердечний привіт і побажання для дальшого розвитку братньої організації. Український Золотий Хрест під час бенкету репрезентувала відома суспільно громадська і політична діячка д-р проф. Наталія Пазуняк, яка вітаючи висловила пошану своєї організації до УНСоюзу. Голова сусідньої Округи Лігай Веллі, головна радна п-і Анна Гарас, яка прибула на бенкет в товаристві мужа Романа, також привітала присутніх, при тому висловивши признання Філядельфійській Окрузі за організаційні успіхи.

Всі гості сердечними оплесками нагородили привіт новообраної „Міс Союзівки" п-ни Галі Петрик, яка сказала, що є горда носити корону і нею репрезентувати малу Україну в Америці.

За головним столом ще сиділи о. протопресвітер Степан Біляк, о. митрат Василь Головінський, д-р проф. Богдан Гнатюк, професор Ільза Гавриш, Іван Одежинський і Петро Тарнавський.

У мистецькій частині виступало славне Філядельфійське вокальне Тріо „Соловейки" при Осередку СУМА ім. УПА, мистецьким керівником якого є проф. Зоя Маркович, а вокальний вишкіл провадить оперова артистка Олена Шишацька. Тріо в складі Тамари Петришин, Миросі Новаківської-Волошин і Софійки Дейнеки відспівали чотири пісні а між ними одну спеціяльну „На Ювілей УНСоюзу", пера Івана Керницького-Ікера до музики проф. Зої Маркович.

Із залі тостмайстер Степан Гавриш представив дальших репрезентантів від окремих організацій, а саме: від ОБВУА — Володимир Рудавський і Степан Кузьма, Братства Першої Української Дивізії УНА — голова Володимир Сімків і секретар Ярослав Лучанко, Банку Кредитівки „Самопоміч" — п-і Евгенія Новаківська, ОДВУ — Організації Державного Відродження України — інж. Іван Харамбура, мґр Теофіль Бак — Бойчук і Сидор Новаківський, Українського Спортового Товариства „Тризуб" — голова Роман Савчак з дружиною Ярославою Савчак, щадниці „Тризуб" — голова Богдан Хавлюк і Іван Бабяк директор Відділу ООЧСУ, Організації Оборони Чотирьох Свобід України — голова мґр Володимир Повзанюк, чоловічого хору „Прометей" — член управи Михайло Кічула, гуцульського Товариства „Черемош" — голова Дмитро Ткачук, Окружної Управи Союзу Українок — п-і Галина Царинник, голова Відділу УККА в Честері — Василь Пастушок з дружиною п-і Теодозією, Відділу Українських Інженерів Філядельфії — голова інж. Степан Чорпіта з дружиною п-і Христиною, Української Галицької Армії — поручник-інс. Микола Алексевич, Пластової Станиці у Філядельфії — інж. Богдан Одежинський з дружиною, Окружного Комітету Братського Союзу — Дмитро Василащук, Відділу Самопомочі — Осип Петрович і від Союзу Купців й Підприємців — Іван Щупаківський. Письмові привіти прийшли від — 6-го Відділу ООЧСУ, Пластової Станиці і Т-ва Купців-Підприємців.

На закінчення цього вдалого бенкету, головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис передав на руки членів Управи Окружного Комітету, а саме: голови Петра Тарнавського, секретаря мґра Василя Колінка, касира Івана Данківського і організатора Степана Гавриша три спеціяльно виготовлені плякети-грамоти за успішну організаційну працю у 1978 році. В реванші за признання й плякати, Степан Гавриш в імені Округи в товаристві членів Управи передав д-рові Флисові 56 аплікацій нових членів, забезпечених на 200,000 долярів. За цю приємну несподіванку президент Союзу д-р Іван Флис в імені Екзекутиви висловив глибоку подяку і признання для всіх тих союзовців, які склали ці аплікації.

Кінцеву молитву провів довголітній парох церкви Царя Христа, а тепер пенсіонер о. митрат Василь Головінський. Українським національним гимном закінчено бенкет, у якому взяло участь понад 150 осіб.

ПРОДОВЖУВАННЯ ЧЛЕНСЬКОЇ...

(Закінчення зі стор. 1)

ного Комітету. Вже в найближчому часі сподіємось почати публікацію у „Свободі" протоколів: спершу одного протоколу із засідання Головного Екзекутивного Комітету, а дальше протоколу річного засідання Головного Уряду.

У звітовому часі мусів я присвятити чимало часу на співпрацю з нашим актуарієм, який підготовляє проєкт ревізії ставок нашої дивіденди, як також у дальшому пляні пропозицію цілого ряду змін у вкладках, зворотних вартостях і ставках дивіденди всіх наших грамот забезпечення.

Звіт головного організатора Василя Оріховського

1. У звітовому часі себто (за час від 1-го січня по 30-го вересня 1979 р.) зорганізовано 1,830 членів, яких забезпечено на суму $5,133,000 — в тому числі є 273 члени з грамотами АДД.

2. Весною ц. р. відбулися на Союзівці наради голів Окружних Комітетів Відділів УНС.

3. З днем 1-го травня ц. р. прийнято на працю обласного організатора на Східню Канаду, п. Теодозія Волошина. Від того часу по кінець вересня ц. р. він приєднав 39 членів, яких забезпечив на суму $159,000 (в тому числі 9 АДД).

4. З днем 1-го жовтня ц. р. прийнято на працю окружної організаторки членів на Чікаґо, панну Марію Чичулу.

5. Виготовлено заклик до членства і громадянства з нагоди 85-ліття УНСоюзу.

6. Виготовлено стінний календар на 1980 рік.

7. Відбуто осінні організаційні наради (збори) в Округах: Алентавн, Скрентон, Ню Гейвен, Рочестер, Монтреаль, Вунсакет, Пітсбург, Ню Йорк. В цих нарадах брали участь члени Екзекутивного Комітету УНС.

8. Заплянувано відбути ще такі наради в: Торонто, Ніягарі, Шамокіні, Детройті, Бостоні, Балтиморі, Бофало, Трой, Ютиці, Перт Амбою і Джерзі Ситі.

9. Відбулися імпрези з нагоди 85-ліття УНСоюзу в таких Округах: Ню Джерзі, Філядельфія, Балтимор, Аллентавн і Клівленд. У Міллвіл, Ню Джерзі таку імпрезу відбув 347-ий Відділ УНС.

10. Організаційний Відділ є в постійному контакті з поодинокими Окружними Управами, висилаючи їм кожного місяця обіжного листа і статистичні дані про висліди організаційної праці Округи. Також вислано обіжного листа до всіх секретарів, щоб вони допомогли успішно закінчити цей ювілейний рік УНСоюзу.

11. Заплянувано на кінець жовтня ц. р. організаційну кампанію в Окрузі Монтреаль (Канада).

В дальшому головний організатор подав ряд пропозицій щодо пожвавлення та успішного завершення започаткованої вже осінньої членської кампанії в цьому ювілейному році УНС з метою придбати в цьому році щонайменше 4,000 нових членів. Пропозиції звітодавця охоплювали такі справи, як деякі додаткові організаційні винагороди для успішних відділових секретарів і організаторів, признання дарового одного тижня перебування на Союзівці під час дитячого табору для новозорганізованих дітей у віці від 8 до 12 років життя, за виїмком тих, що забезпечені грамотами Т-16 і ТР-65. Звітодавець в дальшому запропонував, щоб в Округах, в яких немає постійного організатора, зобов'язати голову чи іншого урядовця Округи, щоб він — за відповідну винагороду і зворот коштів — був відповідальний за організаційну працю в Окрузі та про неї звітував щонайменше два рази в місяці.

Звіти заступників головного предсідника

Заступники головного предсідника: Мирон Куропась, сен. Павло Юзик та пані Марія Душник, які не є затруднені в Головній Канцелярії УНС, звітували головно про свою репрезентаційну активність, подаючи при цьому свої завваги і пропозиції відносно збільшення активности головних і відділових урядовців в організаційній кампанії. Пані Марія Душник зокрема запропонувала використати в теперішній членській кампанії проголошений Об'єднаними Націями „Рік дитини", Мирон Куропась звітував додатково про відбуті під його проводом Україно-знавчі курси на Союзівці та запропонував відбути в Чікаґо пробне змагання молодечих мистецьких ансамблів, що опісля можна буде поширювати на крайову скалю, а сен. Павло Юзик додатково інформував про заплянований ним на 31-го жовтня „Український вечір" в парляменті Канади та про його участь в Асамблеї НАТО, яка відбудеться в Оттаві в днях 22 до 27-го жовтня.

Звіт головного предсідника Івана О. Флиса

Серію звітувань екзекутивних урядовців закінчив головний предсідник Іван О. Флис, зосереджуючись зокрема на інформаціях про Українську Будівлю УНС і частинно вже здійснені, а частинно ще в пертрактаціях справи винайму опорожнених приміщень, а дальше про житловий будинок „Полус Гук", що є під спільною адміністрацією УНСоюзу і порторіканської організації. Заввагами відносно організаційної кампанії та відносно ряду інших актуальних справ і проблем в УНСоюзі і Громаді та загальним оглядом своєї репрезентаційної активности, від участи в організаційних нарадах та ювілейних святкуваннях в поодиноких місцевостях і округах починаючи, а на репрезентації українців під час відвідин і прийняття Папи Івана Павла II в Білому Домі кінчаючи, закінчив головний предсідник свій звіт.

Дискусія і ухвали

Після кожного звіту відбулася дискусія над ним, зокрема обговорювано нові пропозиції та рекомендації в актуальних організаційних та інших справах. Після дискусії всі звіти прийнято, а ряд нових пропозицій і рекомендацій схвалено.

Поширення братської активности

На наради загостив — на запрошення Екзекутиви — п. Андрій Кейбіда, відомий союзовий і громадський діяч з Нюарку, та з'ясував перевірену ним — на пропозицію головного предсідника — можливість здійснення резолюції Головного Уряду відносно поширення братської активности та влаштування прогулянки кораблем з Ню Йорку на Бермудські острови. Кошт такої 7-денної прогулянки з усіма вигодами, розвагами і харчуванням виносив би 900 долярів від особи (винайнлений корабель обмежений до 200 місць), з чого приблизно десять відсотків, що їх звичайно признає корабельна компанія для посередників, вплинуло б до Стипендійного фонду УНСоюзу. Рішено продовжувати перевірку цієї справи, зокрема проголосити — з відповідною заохотою — зголошення учасників для такої прогулянки.

Індексування „Свободи"

Виконуючи давніші і новіші ухвали Конвенцій і Головного Уряду відносно зладження і друку індексу всіх 86 річників „Свободи" та 46 річників англомовного „Українського Тижневика", головний предсідник Іван О. Флис, головний касир пані Уляна Дячук та редактор-емерит Антін Драган відбули попереднього дня нараду з головою Товариства Українських Бібліотекарів Америки (ТУБА) проф. д-ром Дмитром Штогрином, представником Гарвардського Українського Наукового Інституту д-ром Едвардом Касинцем та працівником Конгресової Бібліотеки у Вашінґтоні п. Богданом Ясінським, обмірковуючи та з'ясовуючи потреби і можливості приготовлення і публікації такого індексу. Усі погоджувалися в тому, що з уваги на факт, що „Свобода", зокрема її видання з кінця минулого і початку нашого сторіччя, вважаються за перводжерело історії поселення та початків українського поселення в Америці й Канаді, як і багатьох інших міркувань, виготовлення та публікація такого індексу мала б першорядне та преважливе значення і вартість для істориків та дослідників і студентів нашого минулого і сучасного. Рішено продовжувати і приспішити всі можливі і потрібні заходи для здійснення цього задуму.

Різні справи

Крім згаданих, Екзекутивний Комітет на цих нарадах розглянув та вирішив ще ряд інших справ, у цьому:

— Схвалено дальше заохочувати членів УНСоюзу до продовження теперішніх та зголошування нових ульокувань своїх ощадностей в УНСоюзі на боргові зобов'язання з уваги на ґарантовану всім майном УНСоюзу певність цих інвестицій та на користь із стабільности прибутку від них, без уваги на непевність та коливання на фінансовому ринку;

— Прийнято до відома розмови з актуарієм УНСоюзу, що їх ведуть головний секретар Володимир Сохан і головний касир пані Уляна Дячук, відносно деяких поліпшень — з користю для членів — дивідендової системи УНСоюзу, як також перевірки і відповідного достосування до змінених обставин — знову ж з думкою про користі для членів — забезпеченевих грамот УНСоюзу.

— Вирішено справу репрезентації УНСоюзу в конвенціях Братських Союзів в тих стейтах, в яких немає обраних головних урядовців УНСоюзу, або коли головні урядовці не могли б брати участи. В таких випадках, репрезентанта УНСоюзу визначуватиме Головний Екзекутивний Комітет на рекомендацію голови Окружного Комітету.

Після схвалення цих справ та обмірковування ряду інших, головний предсідник Іван О. Флис закрив ці чергові наради Головного Екзекутивного Комітету УНС.

Піяніст-віртуоз в Аделаїді

В австралійській газеті „Вільна думка" поміщено було рецензію, авторства Л. Зозулі про концерт в Аделаїді та про осяги піяніста віртуоза Романа Рудницького зі ЗСА. Нижче подаємо передрук згаданої рецензії. Ред.

Українці в Аделаїді мали щасливу нагоду почути українського Лібераччі — піяніста-віртуоза світової кляси Романа Рудницького, який відбув своє турне по Австралії для австралійців. В Аделаїді він мав свій концерт у суботу, 4-го серпня, а в неділю він прийшов на відзначення річниці Бродів і, на прохання голови громади мгра З. Ростека, накінець виступив з Прелюдом „В молл" Бориса Лятошинського і I. скерчо Шопена, а на громовий біс виконав „Гуцульський Танок" свого батька Антона Рудницького — піяніста, композитора, диригента і автора капітальної праці на 406 стор. п. н. „Українська Музика".

Українці на еміграції мають мало мистців світової слави, але й тих на світову арену виводять чужинці і виступають вони для чужинців. Наш гість почав свої самостійні концерти, маючи всього 7 літ. Протягом 30 років він давав концерти в ЗСА, Канаді, 17 европейських державах, 8-ох азійських і 30 різних піяно-концертів як соліст з оркестрами та має вже награні свої два альбоми. Не беруся переписувати всіх висловів різних музичних критиків, а вибираю лише з „Нео Політія" (Атени, Греція): „Один з найбільш блискучих піяно-віртуозів наших часів". Мало слів, але багато сказано!

Я не є музикальним критиком, але при всім своїм аматорстві не можу не бачити його колосальної техніки і чудової інтерпретації. Я мав приємність під час Академії Бродів сидіти поруч нашого віртуоза і мушу підкреслити здібність передавання своєї гри слухачам і натуральність у виконанні. Дуже охоче розповів мені про своїх славних батьків — теж відомих мистців : батька Антона і матір Марію (родж. Сокіл), яка, між іншим, співала в „Наталці Полтавці" за режисерства знаменитого Миколи Садовського в 1931 році, коли востаннє з нею грав Возного, Саксаганський — брат Садовського.

Виїхавши до Галичини, від 1932 року, вже як дружина Антона Рудницького, колишнього директора оперного театру Харкова, а потім київського, виступала з гастролями у Варшаві, Відні, Берліні, Празі і балтійських державах, а в 1938 році виїзджає з чоловіком на турне до Америки, де виступає як солістка в Чікаґо, Філядельфії, Ню Йорку і Детройті, а від 1958 року є професором Філядельфійської Консерваторії й Музичної Академії.

Роман Рудницький грає теж на скрипці, одружений із співачкою Сузанною; вони мають дві дочки. Він є професором музики при університеті в Янґставні, Огайо. Виявився найактивнішим концертантом поза Україною, хоч у ЗСА є декілька молодих здібних піяністів, як Ірина Кондра, Христина Осадца, Лідія Артимів, Карло Собик та інші.

Численні виступи (буквально по цілому світі) нашого молодого віртуоза є доказом його не лише здібностей, але й колосальної праці, бо грати з пам'яті 27 клясиків світової слави і передати стиль кожного — свідчить про його велику мистецьку майстерність.

Цією короткою згадкою про нашого молодого піяніста я виконую свій милий обов'язок подякувати нашому віртуозові за хвилини мистецької насолоди з побажанням дальших успіхів у його „амбасадорській" кар'єрі.

Л. Зозуля

ГЕНЕРАЛ МИХАЙЛО КРАТ — КОМАНДИР ДИВІЗІЇ

(Продовження зі стор. 2)

•
• •

Минуло 40 днів від смерти Командира. Тривожні наші думки та сумніви віддалились і змаліли. Сьогодні з'являються інші думки при згадці про Покійного. Сл. п. Генерал Михайло Крат був людиною глибоко релігійною. І ми поділяємо його віру в безсмертя людської душі. Ми віримо, що визволена з оков дочасности душа нашого Командира стоїть сьогодні в обличчі свого Творця. Осяяна Божою Премудрістю, душа його бачила нас сьогодні у Божому Храмі. Вона бачить нас ось тут, зібраних разом, щоб його пом'янути. Вона витає між нами, щоб відібрати від нас, „козаків Дивізії", наш поклін і вояцький салют; салют дивізійників своєму Командирові, сл. п. Генералові Михайлові Кратові.

(Кінець)

Семінар Українського Демократичного Руху

Другий з черги семінар Українського Демократичного Руху, що відбувся 25-26 серпня ц. р. на оселі Братського Союзу в Ґлен Спей, Н. Й., розглянув цілу чергу питань, які організатори семінара вважають важливими для українства в цілому, а для української діяспори зокрема, в 1980-их роках. Семінар був також черговим підготовчим кроком в процесі оформлення політичної програми, статуту та організаційної структури Українського Демократичного Руху. В семінарі взяло участь 36 осіб з різних місцевостей ЗСА.

В програмі семінара виголошено й обговорено такі чотири доповіді: д-р Василь Гришко: „Україна і вітчизняні завдання 1980 років"; д-р Ярослав Пеленський: „Програма для нового етапу"; мгр Роман Ільницький: „Громадянсько-політичне життя діяспори на новому етапі"; д-р Роман Процик: „Українська діяспора і молодша ґенерація". У доповідях наголошувано потребу врахування справжніх обставин, в яких знаходиться українство як в Україні так і в діяспорі; роблено спроби бачити й оцінити значення розвиткових тенденцій на Україні та в діяспорі в їх реальних виявах і вимірах та розглядано питання про те, що є на потребу і що варто і треба робити сьогодні й завтра. Відмічено, наприклад, що в соціяльній структурі українського суспільства наступили за останніх 25 років великі зміни. Передусім треба відмітити далеко посунену диференціяцію суспільства з драстично зредукованим селянством, а навіть робітництвом при великому зрості професій і середньої верстви в цілому. В політичній сфері на кін витупив новий рух спротиву, що проявляється зокрема в формі правозахисного руху. Між кадрами цього руху з його більш чи менш відкритими прихильниками з одного боку, а кадрами партійно-адміністративного апарату є широка третя чи середня верства, яка не входить ні до одного, ні до другого сектору. Відмічено при тому, що не можна не реєструвати факту, що в Україні сьогодні є чимало українців, що не розмовляють українською мовою, але вважають себе українцями. В діяспорі також наступили великі соціяльні й культурно-політичні зміни. Тут з одного боку далеко поступила політична й культурна англо-американізація а з другого — зріст професій і середньої верстви. Фактично соціяльно поділ в діяспорі йде по лінії середньої й нижчої верстви. Отже політична програма дії мусить відповідати і бути сприємливою для найширших кіл сьогоднішнього, зміненого суспільства. Сьогодні, наприклад, не можна в нашій ґромаді розраховувати на успіх, декляруючи про демократію, а рівночасно практикувати доживотність проводу організації чи громадської установи. Молоді люди мусять мати можливість співформулювати програми наших організацій і установ та мати можливість дістати варстат праці в них, якщо вони мають ідентифікувати себе з ними або перебирати відповідальність за ці організації. Радикально треба змінити нашу дотеперішню неучасть, або дуже кволу участь в політичному житті нашого ширшого, американського суспільства. Очевидно, ми не можемо рівнятися з нашими шість мільйоновими етнічними сусідами зправа чи зліва, але система в якій живемо дає нам можливість стати фактором співмірним, в сприятливих політично ситуаціях і політично активній і мудрій поставі — неспівмірним до нашого числа, нашого потенціялу й наших потреб.

Згадані вище і багато інших питань і проблем має бути предметом прилюдних обговорень на подібних семінарах чи зустрічах в інших місцевостях ЗСА перед чим вони стануть складовгими частинами програми Українського Демократичного Руху, що буде прийнята на черговому з'їзді Руху.

О. Д.

З волі Всевишнього, в середу, 22-го серпня 1979 року відійшов у Вічність у Торонті, Канада

бл. п.

МИХАЙЛО ШМОТОЛОХА

народжений 27-го жовтня 1921 року у селі Княгиничі, Рогатинського повіту, довголітній мешканець м. Стрия та Скольього в Україні. Закінчивши утраквістичну гімназію у Стрию, а згодом, мимо труднощів польської влади українським студентам, записується на ветеринарію у Львові та воєнна хуртовина загортає у незнане: Німеччини, Америки та Канади.

Член Організації Українських Націоналістів, член Відділу Ліги Визволення України та член і кол. голова Спортового Товариства „Україна" в Торонті. Мимо фізично-слабого здоров'я — любив спорт, був твердого характеру, неуступчимий, але відданий, защо член Спортового Т-ва „Україна" п. В. Закалужний прибув на похорон з прапором та прощальним словом віддати пошану Покійному.

На бажання Покійного, тіло перевезено до Монтреалю, до похоронного заведення на Роземонт, де о. декан І. Гаврилюк, о. митр. Я. Гайманович та о. В. Бринявський відправляли Панахиди, а 27 серпня відбувся похорон у церкві Успення Божої Матері на Роземонті, Служба Божа та щирим прощальним словом о. дек. І. Гаврилюка.

Покійного похоронено на цвинтарі Монт Роял у Монтреалі, де похована Його рідна Сестра. Над спущеною домовиною прощальне слово виголосив від ОЛВУ проф. М. Андрусів засипаючи рідною землею, з гробу Його Батьків, привезену з незабутнього Стрия, України.

Щиру подяку складає Родина Покійного, о. дек. І. Гаврилюкові, о. митр. Я. Гаймановичеві, о. В. Бринявському за похоронні відправи і прощальні слова у церкві. Панові В. Балицькому та п. М. Мартинові за служіння на Панахидах, похороні та у сорокденнім Парастасі, проф. М. Андрухові за прощальне слово на цвинтарі від ОЛВУ, членові Спортового Т-ва „Україна" п. В. Закалужному за участь в похороні з прапором та прощальне слово на цвинтарі. Панству І. М. Дияконікам, пані М. Гупалівській, п. М. Свободі за приготовлення поминального обіду. Особливу подяку складаю о. митр. І. Харині за відправу Поминальної Служби Божої у церкві св. о. Миколая у Торонті у сороковий день смерти бл. п. М. Шмотолохи, заходом членів Спортового Т-ва „Україна", Торонто, за надіслані вінки живих квітів та п. М. Пилатові та Я. Шклярові за переведення збірки під час Панахид на нев'янучий вінок. На бажання Покійного розподілено на українські цілі: Патріярший Фонд — $125.00; ОЖ ЛВУ на допомогу дітям і родинам українських в'язнів в Україні — $200.00; Вільний Український Університет, Мюнхен, Німеччини — 200.00 нім. мар.; Пресфонди: по $75.00 — „Гомін України" і „Свобода"; Видавництво Альманах Стрийщини „Квітучі Береги" $37.00.

Усім Тим, що зложили пожертви на нев'янучий вінок в часі Панахид Покійного, хай Всевишній нагородить всіх своєю ласкою.

У глибокому смутку:
сестра — ІРИНА
сестра по мамі — КАТЕРИНА ВАТАМАНЮК у Стрию в Україні
брат по мамі — ІВАН ВАТАМАНЮК з родиною в Канаді
кузен — МИХАЙЛО КУЗИК з родиною в Канаді
та дальша Родина в Україні, Канаді й Америці

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що в понеділок, 15-го жовтня 1979 року, після тяжкої недуги, відійшла від нас, наша Найдорожча МАМА І СЕСТРА

бл. п.

АННА СИҐЕРИЧ БУДАС

Залишені у глибокому смутку:
син — ОРЕСТ
донька — РЕНЯ з чоловіком
сестра — ЛЮБА КІНАХ з родиною
та ближча і дальша Родина в Канаді й Україні

В ПЕРШУ СУМНУ І БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ

нашого Найдорожчого і Незабутнього
ЧОЛОВІКА, БАТЬКА, ДІДУСЯ І ПРАДІДУСЯ

св. п.

ІВАНА ФАРІОНА

буде відслужена
в середу, 24-го жовтня 1979 року

ПОМИНАЛЬНА СВЯТА ЛІТУРГІЯ І ПАНАХИДА

в Патріяршому Соборі св. Софії в Римі;
в Соборі свв. Володимира й Ольги в Чікаґо;
в церкві св. Арх. Михаїла у Філядельфії;
в церкві св. Юрія в Сарнія, Канада.

Приятелів і Знайомих просять згадати Покійного у своїх молитвах:
КАТЕРИНА — дружина
ОЛЕКСАНДЕР і ЕВГЕН — сини з родинами

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів та Знайомих, що в суботу, 8-го вересня 1979 року, помер

бл. п.

ВАСИЛЬ ОРЕЛ

проживши 84 роки.

Горем прибиті:
ДРУЖИНА
СИН
ДОЧКИ
БРАТ
СЕСТРИ
ВНУКИ І ПРАВНУКИ

У глибокому смутку повідомляємо Побратимів, Приятелів і Знайомих, що 16-го жовтня 1979 року Божого, на 79-му році життя, по тяжкій і довгій недузі, відійшов у Вічність

бл. п.

ДАНИЛО ПІСЕЦЬКИЙ

учасник Визвольної Боротьби, учасник боїв за Львів і Коломию, довголітній секретар Відділу ОбВУА в Балтімор, Мд., вістун Української Галицької Армії.

•

Дружині і Родині Покійного складаємо наші найглибші співчуття.

ОбВУА — Відділ Балтімор, Мд.

Ділимося сумною вісткою з колишніми Співжителями українського ТАБОРУ ім. ІВАНА ФРАНКА в БРАВНШВАЙҐУ, НІМЕЧЧИНА, що в далекій Австралії, по довгій, тяжкій недузі заосмотрений Прсв. Тайнами, помер 5-го вересня 1979 року, один з організаторів і відданих працівників нашого табору,

бл. п. інженер аґроном

СЕРГІЙ КОНСТАНТИНОВИЧ МІХНОВСЬКИЙ

народжений 1909 р. у Золотоноші, Полтавщина в Україні.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в українській православній церкві в Брізбен (Brisbane, Queensland, Australia), та похоронений на місцевому цвинтарі.

Покійний залишив в смутку дружину ЕВГЕНІЮ і сина КОНСТАНТИНА в Брізбен та своїх Рідних в Україні, яким запучуємо вислови нашого глибокого співчуття.

За Управу Табору ім. Івана Франка в Бравншвайґу:

Інж. РОМАН БОБЯК Д-р РОМАН МИКОЛАЄВИЧ Дир. ЮЛІЯН ФІСЬКЕВИЧ

ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВА ТЕРМІНОЛОГІЯ

(Закінчення зі ст. 2-ої)

ніякого звороту. **На цій** грамоті не нагромаджується грошова резерва і тому її вкладки є найнижчі. Ця грамота не дає можливости ощаджування, вона дає тільки забезпечення.

У віці 30-ти років за забезпечення в тій клясі на суму $10,000 вкладка виносить $63.30 річно.

Забезпечення на ціле життя. Ці грамоти забезпечують члена на ціле життя. Повна сума забезпечення є платна по смерти члена. Вкладки платить член упродовж цілого життя.

У віці 30 років за забезпечення в тій клясі на суму $10,000 вкладка виносить $190.80 річно.

Життьове забезпечення з визначеним часом плачення вкладок. Грамоти цього роду забезпечення відрізняються від грамот забезпечення на ціле життя тим, що вкладки за цього роду забезпечення платиться на протязі означеного часу, звичайно впродовж 20 чи 30 років, чи до визначеного віку члена. Вкладки за таку грамоту є вищі, а також грошова резерва зростає на них скорше. Повна сума забезпечення є платна по смерти члена.

У віці 30 років за того роду 20 річну грамоту на суму $10,000 вкладка виносить $285.70 річно.

Вивінувальне забезпечення. За грамоти вивінувального забезпечення платиться вкладки впродовж 20-ти років, або до означеного віку забезпеченого члена — до 18-го або 65-го року життя. У випадку, коли забезпечений помре перед скінченням реченця грамоти, повну суму забезпечення одержує спадкоємець. Якщо забезпечений живе до кінця реченця грамоти, він одержує вивінування, тобто повну суму забезпечення. Ці грамоти мають найвищі вкладки.

У віці 30 років за 20 річну вивінувальну грамоту на суму $10,000 вкладки виносять $454.40 річно.

Читайте наступні статті, в яких буде сказано, чому існують такі різниці у сумах вкладок за вищеподані 4 роди забезпечення. В них також будуть обговорені користі кожного з тих родів забезпечення.

У міжчасі перегляньте свою грамоту і познайомтись з родом забезпечення, яке тепер маєте. Ще цього тижня, після прочитання нашої статті, зможете самі устійнити, чи забезпечення, яке маєте під цю пору, відповідає Вашим потребам.

МНОГОЛЮДНА ПУБЛІКА...

(Закінчення зі стор. 1)

видовича, життя яких сплілося із подіями, що торкались Ювілята. Великою несподіванкою був виступ п-і Галини Плужник, дружини Євгена Плужника, поета-філософа, найвидатнішого майстра імпресіоністичної поезії 1920-их років і творця в добу „Розстріляного відродження", якого то большевики вивезли на Соловки, де він і помер у 1936 році. Галина Плужник розповіла про близьке знайомство з Борисом Антоненком-Давидовичем, про його зустріч з Є. Плужником, його промови і його особливу манеру під час його виступів та про інші цікаві деталі з життя Ювілята, що віддзеркалювали його енергійну шляхетну вдачу.

Пані Надія Світлична, родина якої і вона сама зустрічалися з Ювілятом чи то в їхньому, чи то в домі цього письменника, теплими словами згадала про його незвичайну людяність, допомогу друзям — моральну і фінансову, хоча йому переважно і самому було важко прожити, — про його любов до українського народу та його особливу пам'ять. Вона також з гіркістю згадала про переслідування Бориса Антоненка-Давидовича, про безконечні обшуки в домі Ювілята, під час яких їй доводилося бути, і при цьому про його стійку та стоїчну вдачу.

Пізніше присутні почули, записані на магнітофонній стрічці, привіти Ювілятові від ген. Петра Григоренка і його дружини Зінаїди та від п-і Раїси Мороз, які не могли прибути на Вечір.

Із цілістю Вечора незвичайно гармонізував виступ піяністки Уліти Ольшанівської, яка відограла прелюд Шопена.

У дальших точках цієї мистецької програми виступив корифей українського театру Йосип Гірняк, сказавши, що „він незвичайно зворушений, що так тепло у своїх спогадах згадано Ювілята". А потім, ще помітно схвильований, прочитав уривки з творчости Ювілята: Фрагмент із повісти „Смерть" та з невеличкої повісти „Печатка", сповненої гумором. Після його виступу, уривок з повісти-роману п. з. „За ширмою" з мистецькою витонченістю відчитала Марта Гарасовська з Вашінгтону.

Протягом цілої програми поміж публікою царила торжественна тиша, її переривали тільки рясні оплески признання для виконавців.

Коли закінчилася програма, можна було оглянути виставку творчости Ювілята та його світлини, а також можна було закупити книжки Бориса Антоненка-Давидовича, Миколи Хвильового та Миколи Руденка.

Опісля присутні перейшли на перекуску та за чаркою вина — понеслось грімке многоліття Ювілятові.

Цього ж вечора тут зібрані письменники підписувались під привітом Ювілятові, який задумано вислати до нього в Україну.

СПОРТОВІ НОВИНИ

Відбулась Третя Европейська Спортова Олімпіяда СУМ

На Оселі Франкополе, в Бельгії, відбулася однотижнева 3-тя Европейська Спортова Олімпіяда СУМ, в часі від 25-го серпня до 1-го вересня ц.р., в якій взяли участь спортові групи СУМ з Німеччини, Франції та Бельгії.

Олімпіяда була підготовлена з рамени Европейської Конференції СУМ, силами КУ СУМ в Бельгії. Участь в Олімпіяді взяло 75 юнаків і юначок, віком понад 16 років. У тому з Німеччини — 18, з Франції — 16 і з Бельгії — 41.

У програмі Олімпіяди були наступні роди спорту: легкоатлетика, копаний м'яч, відбиванка, столовий теніс, шахи, стріляння та п'яти і десятиборство. Олімпіяда проходила стисло за визначеними спільно спортовими референтами даних країн — правилами. У висліді змагань, перші місця здобули:

Легкоатлетика: Юнаки: Біг на 100 метрів — Зубрицький Роман (Бельг.); біг на 200 метрів — Пастернак Іван (Фр.); біг на 400 метрів — Пастернак Іван (Фр.); біг на 1000 метрів — Димид Петро (Бельг.); штафетний біг — Команда з Бельгії — (Зубрицький Р., Коваль З., Леменс Н., Грушка Іван); скоки в довжину — Ксенич Іван (Бельг.); скоки в висоту — Дратвінський Вол. (Фр.); мет кулею — Вілич Лев (Нім.); мет ратищем — Дзвонківський Петро (Нім.); мет диском — Вілич Лев (Нім.). Юначки: Біг на 100 метрів — Дебрицька Д. (Нім.); біг на 200 метрів — Залізняк Ліда (Нім.); біг на 400 метрів — Пастернак Галя (Фр.); Штафетний біг — Команда з Бельгії — (Димид Софія, Ядута Оксана, Лавриненко Дарія, Михайлюк Дарія); скоки в довжину — Дебрицька Дарія (Нім.); скоки в висоту — Дебрицька Дарія (Нім.); мет кулею — Пастернак Галя (Фр.).

Загальний вислід з легкоатлетики: СУМ з Бельгії — 122 рочки; СУМ з Німеччини — 111 точки; СУМ з Франції — 96 точки.

Копаний м'яч: СУМ з Німеччини — 10:3; СУМ з Бельгії — 5:4; СУМ з Франції — 1:9.

Відбиванка: Юнаки: СУМ з Німеччини — 4:2; СУМ з Бельгії — 2:2; СУМ з Франції — 0:4. Юначки: СУМ з Бельгії — 2:0; Збірна Німеччина і Франція — 0:2.

Столовий теніс: (мішані): СУМ з Німеччини — 11:3; СУМ з Бельгії — 9:5; СУМ з Франції — 1:13.

Шахи: СУМ з Бельгії — 5:1 (З. Коваль, І. Грушка, Д. Худьо); СУМ з Франції — 2,5:3,5; СУМ з Німеччини — 1,5:4,5.

Стріляння: СУМ з Бельгії (Б. Качмарський, Р. Рожак, П. Осмальський); СУМ з Німеччини; СУМ з Франції.

П'ятиборство: Дебрицька Дарія (Нім.), Лавриненко Анна (Бельг.).

Десятиборство: Матвіїв Марсель (Франція).

Загальне зіставлення точкувань: СУМА з Бельгії — 18 точок; СУМ з Німеччини — 15 точок; СУМ з Франції — 10 точок.

Чашу легкої атлетики здобула Команда СУМ з Бельгії, а чашею доброї спортової поведінки наділено Команду СУМ з Франції. Срібну медалю 50-ліття ОУН за прикладну спортову поведінку одержав о. диякон Євген Небесняк (з Команди СУМ з Німеччини). Першуни з поодиноких родів легкоатлетики одержали медалі, а першуни збірних змагань (футбол, відбиванка і т.д.) одержали чаші. По одній чаші уфундували: Український Допомоговий Комітет в Бельгії, одну — Об'єднання Українок Бельгії, а дві срібні медалі — В-во „Авангард" — „Крилаті". Другу з тих медаль призначено Михайлові Димидові (Бельгія), що рівночасно з участю у спортових змаганнях склав іспит на Виховника СУМ — першого ступеня, до чого підготовлявся вже від довшого часу. Іспит відбувся в письмовій і усній формах, а комісія складалася з голови ЦВР СУМ — мгра О. Коваля, голови КУ СУМ Бельгії — інж. І. Левицького та члена КУ СУМ Німеччини — друга Р. Шупера.

Закриваючи Олімпіяду, інж. І. Левицький в заступстві голови Европейської Конференції СУМ (друга Я. Деременди) склав особливе признання спортовому референтові другові Б. Качмарському за підготову і успішне переведення Олімпіяди, а медсестрі подрузі Марусі Войнаровській за дбайливе піклування „ранених". Окрему подяку висловив кухонному персоналові за повну посвяти працю в готуванні страв та за допомогу з боку Управителя Виховного Центру п. Ходоровського з дружиною.

Третя Европейська Олімпіяда СУМ пройшла з повним успіхом і моральним задоволенням учасників та організаторів. До успішного проведення Олімпіяди причинилася в деякій мірі добра погода, що звичайно належить до рідких у дощовій Бельгії. Крім спортових змагань учасники Олімпіяди користали також з франкопільських приміщень для культурної розваги вечорами, про що подбали організатори в формі висвітлення фільмів (П. Липа з Німеччини) і діяпроглядок (Б. Качмарський). Також відбули спільну поїздку до новопосвяченої каплиці в Українському Домі в Льєж на Богослуження в неділю. Товариські гри і співочі вечори зблизили духово всіх учасників в нерозривний ланцюг сумівської і національної дружби.

Сумівська Пресова Служба (СПС)

ВІДБУДУТЬСЯ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЛМКЛЮБУ

Ню Йорк, Н. Й. — Управа Літературно-Мистецького Клюбу повідомляє, що у п'ятницю, 19-го жовтня ц. р., о год. 7:30 вечора, тут у домівці цього Клюбу при 136 Друга евеню відбудуться Річні Загальні Збори.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

Отець ЮЛІЯН МИКИТИН, член УНС Відд. 418 ім. Б. Хмельницького в Торонті, помер 21 червня 1979 р. на 77-му р. життя. Нар. 1902 р. в Куткір, Зах. Україна; членом УНС став у 1966 р. Залишив у смутку дружину Марію і дітей: сина і три доні. Похорон відбувся 25-го червня 1979 р. на цвинтарі Парк Лавн, Торонто, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
Іванна Мельник, секр.

МАРІЯ ПРІГАВСКІ, членка УНС Відд. 206 Т-ва Запорозька Січ, у Вунсакет, Р. Ай., померла 8 серпня 1979 р. на 69-му р. життя. Нар. 1910 р. в Югославії; членкою УНС стала в 1955 р. Залишила у смутку синів — Стефана і Франка та сестру, всі в Югославії. Похорон відбувся 11 серпня 1979 р. на укр. правосл. цвинтарі в Блакстон, Масс.

Вічна Їй Пам'ять!
Леон Гардінк, секр.

СОФІЯ ГОРАЙСЬКА, членка УНС Відд. 379 св. Юрія в Чікаґо, Ілл., померла 28 липня 1979 р. на 64-му році життя. Нар. 1914 р. в Дрогобичі, Україна; членкою УНС стала 1952 р. Залишила у смутку чоловіка Івана, дочку Ірену, двох братів в Америці та кревних в Польщі й Україні. Похорон відбувся 31 липня 1979 на цвинтарі св. Николая в Чікаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!
Михайло Семків, секр.

ЕДВАРД А. КОСТІВ, член УНС Відд. 257 ім. Івана Годяка в Лос Анджелес, Кал., помер 2 червня 1979 р. на 56-му р. життя. Нар. 1924 р. в Брукліні, Н. Й.; членом УНС став 1969 р. Залишив у смутку дружину Вероніку, 3 синів і 2 дочки та 3 внуків. Похорон відбувся 5 червня 1979 р. на цвинтарі Резурекшен в Сан Ґабріел, Кал.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Сильчак, секр.

ПАВЛЯ КОЗАРТ, членка УНС Відд. 218 Т-ва Сокіл в Кампбел, Огайо, померла 31 серпня 1979 р. на 29-му р. життя. Нар. 1950 р. в Огайо; членкою стала 1963 р. Залишила чоловіка Вуді. Похорон відбувся 5 вересня 1979 р. на цвинтарі Сансет Меморіял Парк в Сан Антоніо.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ГУСАК, член УНС Відд. 183 ім. Мазепи в Детройті, помер 31 серпня 1979 р. на 65-му р. життя. Нар. 1914 р. в Україні, Залишив у смутку дружину Гелену і багато членів родини. Похорон відбувся 4-го вересня 1979 р. на цвинтарі Ст. Ґедвіґ, Дірборн Гайтс, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Секретар

АДЕЛЯ КРАВЦІКА, членка УНС Відд. 240 ім. Е. Коновальця в Клівленді, померла 26 червня 1979 р. на 78-му р. життя. Нар. 1901 в Добромилі; членкою УНС стала 1952 р. Залишила у смутку сина Йосифа з дружиною і дітьми, дочку Галину і ближчу та дальшу родину в Америці. Похорон відбувся 29 червня 1979 р. на цвинтарі Бруклин Гайтс в Клівленді.

Вічна Їй Пам'ять!
Мих. Кігічак, секр.

СОФІЯ КОРИТКО, членка УНС Відд. 316 УНДому в Рочестері, померла 9 вересня 1979 р. на 82-му р. життя. Нар. у Вербилівцях, пов. Рогатин; членкою УНС стала у 1923 р. Залишила у смутку синів Карла і Евгена. Похорон відбувся 11-го вересня на цвинтарі Голі Сепальчер в Рочестері.

Вічна Їй Пам'ять!
Секретар

МИХАЙЛО ПОЛЯНСЬКИЙ, член УНС Відд. 175 св. о. Миколая в Детройті, Міч., помер 24 серпня 1979 р. на 61-му р. життя. Нар. 1918 р. в Устриках Горішних, Україна; членом УНС став у 1951 р. Залишив у смутку дружину Теклю, синів Василя й Івана з родиною, внука, 4 сестри з родинами в Канаді і Бельгії та ближчу і дальшу родину в Україні. Похорон відбувся 28 серпня 1979 р. на цвинтарі св. Гробу у Савтфілд, Міч.

Вічна Йому Пам'ять!
Ярослав Базюк, секр.

АННА КОМАРНИЦЬКА, членка УНС Відд. 59 Т-ва Українська Січ в Бріджпорт, померла на 59-му р. життя. Нар. 1920 р. в Охотніца Дольна в Польщі; членкою УНС стала 1970 р. Залишила у смутку мужа Ілька, дочок: Марію, Сидонію, Цецилію, Гелену, Софію і Діяну і трьох синів: Йосифа, Волтера і Едварда, зятів і невісток. Похорон відбувся 5 вересня на цвинтарі св. Івана Хрестителя у Стратфорді, Конн.

Вічна Їй Пам'ять!
Тарас Сливінський, секр.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ, 21-го ЖОВТНЯ 1979 р.

ПАССЕЙК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка 42-ий Відд., о год. 2-ій по пол. в УНДомі при 237 Hope Avenue. Проситься чл. взяти участь. — В. Марущак, рек. секр.